

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 8 25. februarja 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
 Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
 Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Zvezni sekretar za zunanje zadeve Socialistične federativne republike Jugoslavije je začetek tega tedna bil na Dunaju na rednih pogovorih z avstrijskim zunanjim ministrom Wilibaldom Pahrom. Na letališču Schwechat sta Vrhovca pozdravila minister Pahr in jugoslovanski ve-

Vrhovec na Dunaju

leposlanik na Dunaju Milorad Pešić. Neposredno po prihodu sta ministra začela pogovore, ki sta se jih udeležila tudi pomočnik sekretarja veleposlanik Pešić in vodja jugoslovanske delegacije na madridskem sestanku Konference varnosti in sodelovanja v Evropi (KEVS) Ignac Golob.

Kako in kam s Kulturnim domom v Celovcu?

stran 2

Govor, ki je bil za celovski radio „preoster“

stran 3

„Mir tam zadaj!“

stran 6

Letos bo tradicionalna prireditev Krščanske kulturne zveze, Koroška poje, posvečena pesnici in pisateljici Milki Hartmanovi, ki letos praznuje svojo 80-letnico. Nastopili bodo podjun-

Nadškof Alojzij Šuštar na koncertu KKZ

ski pevski zbori ter gostje iz Slovenije in Italije. Na povabilo KKZ je ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar najavil, da se bo rade volje udeležil koncerta in že zdaj želi prireditelju mnogo uspeha.

UVODNIK

Dosedanja letošnja politična bera na Koroškem nam Slovincem ni prinesla dosti prijetnih sadežev. Žitrajski primer celo nakazuje, da imamo v narodnostni politiki pričakovati prej zaostritev kakor pa uvidnost vodilnih strank.

Že dalj časa je očitno, da znotraj tristranskega pakta SPÖ ni žrtev obeh drugih, ÖVP in FPÖ, ampak da sama diktira ostro politiko, z namenom, da pač nikakor ne bi zaostajala, da bi po možnosti celo prehitela FPÖ. Če gledamo položaj iz tega zornega kota, je žitrajski primer logično nadaljevanje velikovškega. Tu in tam gre za očitno diskriminacijo koroških Slovincem, tu in tam bi bili imeli koroški socialisti z deželnim glavarjem Leopoldom Wagnerjem na čelu pri-

Zadeva dvojezičnih napisov v Žitari vasi še ni zaključena:

Umetniki za Kukovico

Zadeva dvojezičnih napisov znotraj žitrajске ljudske šole še zmeraj ni zaključena. Demokratična javnost se ne da spoditi v kozji rog in jasno ter odločno podpira ravnatelja Kukovico. S tem dejansko ožigosa raznarodovalno in nasilno politiko večinskih strank.

Pred kratkim sta prišli dve stališči oz. izjavi. Prvo, solidarnostno, je poslala „Grazer Autorenversammlung“, druga pa je Wagnerjeva.

Najprej o Wagnerjevem stališču. Dne 16. februarja je odgovoril Klubu slovenskih študentov na Dunaju. Najprej pravi, da je zadovoljen nad dvojezičnimi pismi, nato pa je „usekal“ izjavo, ki ga razkrinka kot politika, kateremu je slovenska beseda očitno deveta briga. Kot že v pismu Klubu slovenskih občinskih odbornikov, piše tudi tokrat: „Če so napisi pri razredih enojezični ali dvojezični, je za izobrazbo šolarjev, prijavljenih k dvojezičnemu pouku, je za slovenski element v koroškem kulturnem prostoru popolnoma nepomembno („völlig belanglos“). K tej izjavi smo že zavzeli stališče: očitno je za deželnega glavarja dvojezičnost in s tem člen 7 „belanglos“. Tokrat bi še dodali: so za Wagnerja tudi nemški napisi belanglos? Na primer v šolah ali

celo na njegovem uradu „für die Pflege des landeshauptmannischen Elementes“? Zakaj jih potem ne potrga?

Nadalje piše, da je ravnatelj Kukovica ponoči in v megli (Nacht- und Nebelaktion) namestil dvojezične napise v šoli. V pogovoru z nami je še dodal: „Če bi Kukovica predlagal na občinski seji te napise, bi jih dobil in ne bi bilo teh problemov.“ Pa pozabi, da je Kukovica stavil takšen predlog, ki pa so ga večinske frakcije zavrgle (beri stališče Kukovice v „Besedi odbornikov“, stran 3).

Wagnerjeve trditve so torej klavrne, toda so še druge važne osebnosti, ki stvar drugače gledajo kot Wagner. Dr. Ulf Birbaumer, generalni tajnik graške „Autorenvereinigung“ piše, da je preganjanje slovenske besede doseglo metro tretjega rajha. V pismu, ki je naslovljeno na župana Posoda, izraža svojo solidarnost s Kukovico in s koroškimi Slovenci. Pozval bo svoje kolege, naj informirajo vse kolege o žitrajšem škandalu in naj se zastavijo za demokratične pravice koroških Slovincem. Na koncu pravi, da ne moremo zahtevati za Južne Tirolce več kot damo koroškim Slovincem.

Aktion pro Kukovica

Mit meiner Unterschrift protestiere ich gegen den Beschluß des Gemeinderates von Sittersdorf/Zitara vas vom 18.12.1981, der die Beseitigung der zweisprachigen Innenbeschriftung im neuen Schulgebäude anordnet, und fordere seine Aufhebung.
 Schulleiter Franz Kukovica sichere ich meine volle Unterstützung und Solidarität in dieser Angelegenheit zu.
 Ich ersuche um Weiterleitung meiner Erklärung an die zuständigen Organe.

NAME	ADRESSE	BERUF	UNTERSCHRIFT
ROBERT SEDLACZEK	1140 LINZERSSTR. 352/7/3		[Signature]
WOLFGANG PETRITSCH	1190, Zahnradbahnstr. 10/3		[Signature]
Gabriele HOLZER	1080, Albertg. 24/14		[Signature]

Ravnatelja Kukovico podpirajo tudi sekretarji avstrijskega zveznega kanclerja.

Ne samo umetniki, tudi predstavniki na nadvse odgovornih mestih podpirajo Kukovico. Te dni je Kukovica dobil solidarnostno podporo treh sekretarjev zveznega kanclerja Kreiskega. Podpisali so dr. Robert Sedlaczek, dr. Wolfgang Petritsch in dr. Gabriele Holzer. Pa

menda Wagner ne bo dejal, da je mnogim Korošcem in Avstrijcem usoda koroških Slovincem „völlig belanglos“. Ima Wagner morda celo strah, da bo za nemškonacionalne volilce „völlig belanglos“, če ne udarja pravočasno po Slovincih?

Oblast, ki so jo okusili, jim diši tako odlično...

ložnost, da bi se izkazali uvidevne, da bi uresničili kanček tistega, kar so si socialisti nekoč zapisali na zastave: boj za pravice zatiranih in zapostavljenih. Toda oblast, ki so zapostavljali, jim diši tako odlično, da jo okusili, jim diši tako odlično, da jo bojo skušali obdržati z vsemi sredstvi. Dokler pa jo imajo v rokah, jo izrabljajo prav tako z vsemi sredstvi, z namenom, da bi si ustvarili temelje za nadaljnjo ohranitev oblasti.

Žitrajski primer, — lahko bi bil kjerkoli drugod, kjer bi se postavil šolski ravnatelj tako, kakor se je postavil Franc Kukovica v Žitari vasi — je lahko tudi točka, ki utegne pokazati zrelost koroških Slovincem kot celote. Kot celota smo ukradeni svojih pravic, kot celota se moramo zanje boriti. Kakršnokoli prestižno gledanje in ravnanje v tem primeru — ni treba, da ostane ta primer edini — bi bilo žalosten dokaz kratkovidnosti; na kratki rok bi morda kaj prineslo, na dolgi rok bi koroškim Slovincem kot celoti samo škodovalo.

Ravnatelj Franc Kukovica se je pritožil na Ustavno sodišče in na Upravno. Razsodba bo vsekakor zanimiva in bo hkrati slika trenutnega pravnega gledanja v najvišjih ustanovah. V raznih pravniških krogih se je razširila huda zaskrbljenost zaradi spoznanja, da zadnja leta obe sodišči vse pogosteje potrjujeta stališča vladnih in vladajočih krogov. V primeru KEL tega ne bi mogli tako izrecno trditi, upajmo, da bo razsodba v žitrajškem primeru v prijetno spoznanje nam vsem in tistim, ki naš pravični boj podpirajo. Gotovo je namreč vsem jasno, da je žitrajški sklep, prav tako kakor velikovski, očitna diskriminacija koroških Slovincem, dejanje, ki nasprotuje vsem, tudi pravnim normam demokratične ureditve.

Danes, ko vsi tarnajo, kako jih muči in črviči „stres“, je še posebej važno, da se ljudje odahnejo, vsaj za trenutek pozabijo skrbi in težave. Te dni, ko je skoraj vsem „zavrelo“, tudi otroci niso stali prekrižanih rok in niso prodajali zijal. Ne, za to jim je bilo škoda časa in to bi bil tudi nekje dokaz, da mladež nima svojih predstav in zamisli o pustu in okoli pusta. Pripravili so različne otroške plesne, ki so bili vsepovsod dobro obiskovani in kjer sta razposajenost in otroška brezskrbnost vladali. Tu ne gre pozabiti mnogih sodelavcev naših društev, ki so z veliko vnemo „sodelovali“ na teh plesih in tudi drugače šli mladim pustom na roko. Naš fotograf je v otroškem vrtcu „Naš otrok“ v Celovcu napravil svoj posnetek veselih otrok.

Koroški kulturni dan v Ljubljani

V novem Cankarjevem domu se bodo koroški Slovenci 5. in 6. marca predstavili ljubljancem. V petek zvečer bo nastopila skupina „Oder mladje“ Koroške dijaške zveze, ki bo uprizorila igro „Hodl de Bodl“. Istega dne bodo otvorili tudi razstavo koroških slovenskih umetnikov. Tudi slovenski pisatelji in pesniki se bodo predstavili občinstvu. Osnovna tematika podijske diskusije je ljubljansko publiko bo kultura, prosveta, šolstvo in založništvo. Sodelovali bodo zastopniki KKZ, SPZ, NSKS in ZSO.

Za KKZ bo spregovoril predsednik Lovro Kaselj o kulturni dejavnosti Krščanske kulturne zveze. Predsednik Narodnega sveta dr. Matevž Grilc bo osvetlil narodnopolitično situacijo slovenske manjšine v Avstriji po t. i. sedmojuljski zakonodaji leta 1976. Mag. Filip Warasch bo v svojem prispevku nakazal možnosti in poskuse uveljavitve na družbenopolitičnem in go-

spodarskem področju. O aktualnem položaju dvojezičnega šolstva na Koroškem pa bo govoril ravnatelj dr. Reginald Vospersnik.

V soboto, 6. marca, bo nastopila z igrico „Ringa, ringa, raja“ lutkovna skupina KPD Šmihel. Istega dne zvečer pa bo v Cankarjevem domu glavna prireditev pod geslom „Rož, Podjuna, Zila“, na kateri bodo sodelovali Abujeva družena iz Zahomca, tamburaška skupina iz Loč, kapeška folklorna skupina, združeni moški zbor iz Roža, otroški zbor iz Rožeka, Danica Čertov, mešani pevski zbor „Danica“ iz Št. Vida v Podjuni, vokalno-instrumentalna skupina „Korenika“ iz Šmihela pri Pliberku, moški zbor „Edinost“ iz Pliberka, Obirski ženski oktet, KPPZ ter zbor Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu.

Celotno osrednjo prireditev bo neposredno prenašala ljubljanska televizija: začne se ob 20. uri.

Narodni svet koroških Slovincem

Piše
Janko Kulmesch

Danes zvečer se bodo spet enkrat zbrali delegati celovškega društva Kulturni dom na rednem občnem zboru. Pred osmimi leti je bilo to društvo ustanovljeno. Le kaj se je zgodilo v teh osmih letih?

Priborili smo si sicer dvojce zemljišč (na Kinoplatzu in v Enzenbergerstraße) — toda: še vedno nimamo pravega koncepta, kakšen naj je ta dom in komu naj služi. Sicer je bilo nekaj privatnih pobud (npr. Brunnbauerjeva studija, ki smo jo brali le-

turni dom mesto, kjer bi se lahko srečali vsi Slovenci, pa tudi razni pripadniki večinskega naroda, razvijali nove ideje in oblike kulturnega delovanja.

Bodi taki ali drugače: palače nimamo, tisti razni posamezniki pa s svojimi predstavami prav tako niso mogli prodreti niti v odbor društva niti v javnosti. (Redke) seje so bile temu primerno žalostne, rezultati teh sej pa v bistvu prazni. Težko je reči, da društvo Kulturni dom in s tem osrednje organizacije vedo, kaj hočejo.

Kako in kam s Kulturnim domom v Celovcu?

ta 1975 v „Mladju“ in kjer piše, da je treba videti Kulturni dom predvsem kot idejno središče in ne kot zgolj velikansko poslopje. Nositelji društva Kulturni dom, namreč osrednje organizacije, pa si gotovo niso na jasnem, kako in kam.

Če se prav spominjam, so nekateri zagovorniki Kulturnega doma v Celovcu pred leti, ko so med drugim vsi prebivalci Slovenije širokogrudno podprli to stvar (za kar smo se jim v Portorožu slavnostno in ganljivo zahvalili z našo prelepo koroško pesmijo), ustvarili vzdušje, da dobimo Slovenci mogočno palačo v Celovcu.

Drugi posamezni odborniki so spet mnenja, da taka mogočna palača ni nujno potrebna; v njihovih očeh naj predstavlja Kul-

Tako se tudi ni treba čuditi, če se naši ljudje na podeželju vprašajo: „Čemu sploh Kulturni dom v Celovcu?“ Ko pa vidijo, kako „zavzeto gradijo“ osrednje organizacije ta dom. Ko vidijo, da v osmih letih ne zmorejo ustvariti pametnega koncepta, ker ga očitno — vsaj nekateri društveni odborniki — sploh nočejo!

Odborniki društva Kulturni dom se bodo morali zbuditi. Zavedajo naj se, da naši ljudje na podeželju take nedoslednosti ne razumejo. Čas je, da začnejo tozadevno z doslednim reševanjem konkretnih nalog.

Čakati samo na vsakoletni občni zbor, kot je bilo to doslej navada — tako gotovo ne bomo dobili Kulturnega doma v Celovcu...

Ob robu Avstrije

Pred kratkim je dunajska založba Braumüller, izdala knjigo „Ob robu Avstrije“. Avtorji Wilhelm Filla, Ludwig Flaschberger, Franz Pacher in Albert F. Reiterer razumejo to knjigo kot prispevek k sociološkimi razpravam o manjšinah v Avstriji.

Mirne duše lahko trdimo, da postaja zlasti v zadnjem času vprašanje koroških Slovencev ter drugih manjšin v Avstriji vedno bolj zanimivo predvsem za znanstvenike. Zlasti za mlajše znanstvenike, ki so postali pozorni na naše vprašanje med drugim leta 1972, ko so nemškonalnacionalni nestrpneži „lovlili“ dvojezične napise, ter leta 1976, ko so skušali koroške Slovence prešteti, pa so se uštel: saj živi po rezultatu ljudskega štetja posebne vrste na Dunaju več Sloven-

cev kot na Koroškem. Treba je še reči, da so ti mlajši znanstveniki tudi doraščali s solidarnostnim gibanjem ter se v raznih solidarnostnih komitejih pridno udeleževali. V zadnjih letih smo že brali nekaj del teh mladih znanstvenikov, ki se vedno bolj uveljavljajo in ki hkrati dokazujejo povsem nov znanstveni pristop k manjšinski problematiki.

Knjiga „Ob robu Avstrije“, ki jo lahko poimenujemo kot nadalje-

vanje in poglobljanje tematike, ki jo Flaschberger in Reiterer obravnavata že v knjigi „Der tägliche Abwehrkampf“, prikaže med drugim vsakodnevni položaj Slovencev, Hrvatov in Madžarov v Avstriji. Poglavlje temelji na osebnih intervjujih na Koroškem in Gradiščanskem. Uvodoma se publikacija ukvarja — prvič glede manjšin v Avstriji — z vprašanjem regionalističnih gibanj.

Knjiga je nastala iz jubilejnega sklada Avstrijske narodne banke, obsega 128 strani in stane 128 šillingov.

„Kesselraumpolitik“ Posod

„So bili časi v Rebrci, ko ni bilo dobro spregovoriti po slovensko, čeprav najmanj 95 odstotkov zaposlenih govori ‚po domače‘. Nacionalistična zastrupljenost koroškega političnega ozračja se ni

ustavila pred vrati tovarne celuloze v Belini soteski. Zdaj je to drugače. Zdaj te nihče ne vpraša, kako govoriš. Ozračje je sproščeno. Sprehod po tovarni to potrjuje: ni ne delavca ne nameščena, ki ne bi bil pripravljen govoriti o svojem delu v slovenščini. Nasprotno, na obeh se jim vidi zadovoljstvo, da se jim ni več treba bati posledic, ne namišljenih ne resničnih. Tudi župana, žitarski in kapelški, ki sta oba zaposlena v kotlarni („Kesselraumpolitik“, pravijo, seveda v šali, njunim živahnim pogovorom, kadar delo to dopušča), se pogovarjata po slovensko, čeprav je eden od njiju, Michael Posod, prav zdaj v središču afere okrog dvojezičnih napisov v novi dvojezični šoli v Žitari vasi.“

(Slavko Fras v Delu, 20. 2. 1982)

P. S.: Pomeni to, da ima kesselraumpolitik Posod odkrit odnos do slovenščine? V naših očeh je nima: saj ga kot župan proti slovenščini, čeprav dela v „sproščnem ozračju“, ter se mu vidi „na obeh zadovoljstvo“ ter se mu ni več treba bati posledic, „ne namišljenih ne resničnih“.

Politični „vic“:

Neki poljski delavec prd... ob navzočnosti visokega funkcionarja partije. Ta mu reče: „Če bi bile na Poljskem normalne razmere, bi moral biti za to kaznovan. Ker pa ni normalnih razmer, te vprašam, kako pa si sploh mogel priti do fižola?“

Konferenca varnosti in sodelovanja v Evropi, ki bi se morala nadaljevati v Madridu, „napreduje“ v polžjem tempu. Med drugim zato, ker velesili očitno ne vesta, kaj so človekove pravice...

Slovenski klub INICIATIVA

Organizacija, ki ni elitarna, temveč potrebna

Prej smo imeli Slovenci Zvezo slovenskih izobražencev, 28. januarja 1981 pa je bila Zveza „prekrščena“ v Slovenski klub INICIATIVA. Dr. Pavle Apovnik, zadnji predsednik Zveze slovenskih izobražencev in prvi predsednik INICIATIVE: „Zveza slovenskih izobražencev ni mogla zaživeti, zato smo se odločili za klubski način delovanja. Mislim, da je takšna oblika organizacije v tem primeru bolj privlačna.“ Prihodnji ponedeljek ima Slovenski klub INICIATIVA svoj občni zbor.

„Nočemo biti elitarna organizacija,“ tako dr. Apovnik. Dosti je šlo takšnih in podobnih kritičnih ugotovitev na račun bivše Zveze izobražencev, deloma jih slišimo tudi na račun INICIATIVE. V nekem slovenskem tedniku na primer so pisali o „Zvezi ne-izobražencev“, ki ji pripadata „Butl in Simpl“.

S tem v zvezi poudarja predsednik Apovnik: „Pri nas je vsak dobrodošel, skušamo pa člane osebnostno nagovoriti. Prepričan sem, da tisti, ki pridejo v naš klub, zato pri-

dejo, ker se jim dopade, in ne zato, ker vidijo v svoji udeležbi neko narodno dolžnost.“

INICIATIVA ni elitarna organizacija

Na vsak način naj bi člani — trenutno jih je približno 60 — z zanimanjem in zavzeto sodelovali pri predavanjih in ko se diskutira o raznih vprašanjih. Kazali naj bi zanimanje za raznovrstna vprašanja in kot je iz programa, ki so ga v zadnjem delovnem letu uresničili, razvidno, člani INICIATIVE niso razpravljali samo o vprašanjih koroških Slovencev, temveč so bili na programu tudi referati „Gesunde Geschäfte“ (predaval je dr. Franci Wutti), „Srednja Azija“ (Mirko Kunčič), „Brainstorming“ (mag. Janko Urank ml.), „Indija“ (mag. Štefan Kramer) ter „Enciklika Laborem exercens“ (Feliks J. Bister). Ostali referenti so bili Ludvik Karničar („Govori na Obirskem, v Kor-tah in Selah“), dr. Janko Tischler ml. („Pravni položaj avstrijskih manjšin“), dr. Apovnik („Ljudsko štetje 1981“), Tomi Ogris („Šolska vprašanja“) in Robert Saxer („Soli-

darnostno gibanje“). Poleg tega se je tudi diskutiralo o Koroških kulturnih dnevih ter o Kulturnem domu v Celovcu, ki ga še ni. V naslednjih treh mesecih (člani INICIATIVE se srečajo prvi ponedeljek v mesecu) bodo razpravljali o „Ovirah na poti do uspeha“ (predavatelj: Miha Antonič), ob „40-letnici izseljevanja in NOB“ (dr. Marjan Sturm) ter o študiji „Der tägliche Abwehrkampf“: povabili so v klub dr. Reiterja z Dunaja.

Klubski način dela

Kot sem že omenil, skuša predsednik dr. Apovnik, skupno s sodelavci (v odboru so še podpredsedniki dir. Mirko Srienc in Tomi Ogris, tajnica mag. Sonja Sienčnik ter blagajnik Mirko Kunčič), s klubskim načinom dela uresničiti cilje Slovenskega kluba INICIATIVA. Kakšni so ti cilji? Kot smo že pisali, naj se člani zanimajo za širok spekter vprašanj, z veseljem naj iščejo tako imenovano „rešitev“ problemov in to v obliki kultiviranih in stvarnih diskusijskih pri-

spevkov. Klubski način dela (to pomeni: redna srečanja — prvi ponedeljek v mesecu — s predavanji in diskusijami in za katera se skuša nagovoriti referente — poleg gostov — predvsem iz lastnih vrst) se je na vsak način obnesel: od zadnjega občnega zbora je bilo 14 srečanj, udeležilo pa se jih je po prečno 20 članov. Malo zanimanja kažejo profesorji Slovenske gimnazije.

INICIATIVA ni forum, kjer se odloča

Da ne bo nesporazumov: Slovenski klub INICIATIVA noče biti konkurenca narodnopolitičnim ozioroma osrednjim organizacijam. Nima namena obračati sveta ter spreminjati narodnoorganizacijskih struktur. Čeprav drži, da „nam je zelo prav, če more klub INICIATIVA dati našim organizacijam pobude“ (dr. Apovnik), ki so gotovo potrebne.

Člani kluba pa ne samo diskutirajo, poslušajo referentom, temveč

skušajo biti tudi poleg rednih mesečnih srečanj iniciativni. Tako so si na primer ogledali v Ljubljani bienale. Predvsem pa so se izkazali v zadevi Žitara vas: Klub je namreč med učitelji organiziral podpisno akcijo; nad 140 učiteljev je podpisalo solidarnostno izjavo za Kukovico.

In kaj še načrtujejo? „Veseli bi bili, če bi lahko priredili vsakoletni učiteljski seminar,“ tako dr. Pavle Apovnik. Prav tako razmišljajo o delovanju v interesnih skupnostih znotraj kluba.

Kot smo torej poudarili, Slovenski klub INICIATIVA noče biti konkurenca slovenskim organizacijam, prav tako noče predstavljati skupine kakih „elitarnih Slovencev“. Hkrati prihajajo člani v klub kot osebe, ki se zanimajo za razne probleme, hočejo o njih diskutirati, ne da bi imeli občutke, da govorijo, diskutirajo, razmišljajo kot predstavniki nekih organizacij. Kajti v Slovenskem klubu INICIATIVA lahko diskutiraš o perečih problemih, ne da bi bil vezan na sklepe, resolucije, „linije“ itd. In to je brezdvomno potrebno in koristno.

Janko Kulmesch

Govor, ki je bil za celovški radio „preoster“:

Izseljenci sotrpini, dragi poslušalci ob radiu!

Ko se koroški slovenski izseljenci danes, na deseto obletnico 14. in 15. aprila 1942, spominjamo nazaj na tisti temni dan, ko so nas s silo iztrgali z naših domov, ter nas pognali v mrzlo tujino, se nam nehote predočijo vsi tisti grozni dogodki, ki so zajeli ves naš, po Slovincih naseljeni del Koroške. Z grozo se oziramo nazaj, kajti danes še bolj kot na dan izselitve same, vemo, kaj se je z nami Slovenci nameravalo in kakšna usoda nas je še čakala, da ni prišel dan, ko se je zrušila oblast tistih, ki nas niso hoteli videti kot enakovredne sodeželane poleg sebe na naši domači koroški zemlji.

Kdor ni sam občutil na lastnem telesu vse groze in bolesti tistega dne, si nikakor ne more predstavljati, kaj so naše številne slovenske družine občutile, ko je prišlo povelje: „Proč z vaših domov; hiša, ki ste jo dosedaj šteli za svojo, ni več vaša, ampak ta hiša je postala last nekoga drugega in vi tudi nimate pravice, da si vzamete od svoje lastnine kar koli s seboj!“

Kdo more premeriti bridkost naših dobrih in skrbnih očetov gospodarjev, ki so v skrbi za svoje domove in pri obdelavi ljubljene, od očetov podedovane zemlje osiveli, katerih moči so začele polagoma že pešati in so upali na miren večer svojega življenja, katerega bi še radi preživeli v hiši, ki so ji posvetili vse sile svojih mladih in moških let! Kaj so občutile naše dobre skromne mamice, ko jih je tuja sila odtrgala od njihovih ognjišč, kjer so s tolikimi samoopovedmi skrbele za svoje družine, katerim so posvetile vse svoje življenje! Pa naša mladina, otroci in dojenčki! Tudi tem je veljalo isto povelje. „Proč od doma, proč z zemljo!“

Postalni smo z eno besedo na mah brezdomci; vzeta nam je bila svoboda, ki je vendar prva in najosnovnejša pravica vsakega člana človeške družbe.

Ako se pa danes, po 10 letih tega groznega dne vprašamo: „Pa zakaj je vendar vsega tega bilo treba, kdo je vendar krivec vsega tega, groze polnega dejanja?“ Odgovor na to vprašanje je kratek in jasen: Narodna nestrpnost in šovinizem gotovih ljudi sta kriva vsemu temu! Priprave za ta grozni korak so se vršile že dolga desetletja. Si-

stematično so nas koroške Slovence hoteli raznaroditi. Izrinili so naš slovenski jezik iz uradov, sprožili so oster boj proti malim ostankom slovenščine po šolah, nekaterim prenapetežem se je še sama raba slovenske govornice zdela kot izzivanje. Ker so pa bili vsi ukrepi za ponemčevanje prepočasni, se je zdelo oblastnikom tiste dobe potrebno, da sežejo po najradikalnejšem sredstvu za iztrebljenje slovenskega življa na Koroškem in tako je prišlo do

črpali moč iz naše trdne vere, da mora priti dan, ko se bodo odprla vrata naših taborišč in ko se bomo izseljenci zopet prosti in svobodni vrnili na svoje domove. Prišel je ta dan in vračali smo se izgnanci nazaj v svojo domovino, toda ne več vsi. Mnogo naših sotrpinov je našlo v težkih letih izgnanstva svoje grobove v tujini. Naj tem žrtvam danes ob 10. obletnici našega križevga pota tudi velja naš spomin in naj jim velja tudi naše zagotovilo: Sotrpini naši, ki

Za desetletnico izseljevanja koroških Slovencev je želel govoriti v celovškem radiu o izselitvi g. Janko Ogris st. iz Bilčovsa. Vodstvo radio-oddajne postaje pa je dovoljenje za ta govor odklonilo. Tudi intervencija pri gospodu Goschen-u, kot predstavniku zasedbene oblasti v Celovcu, ki je imel nadzorstvo nad radijskimi oddajami, ni nič izdala. Odklonjen pa je bil govor zato, ker je „preoster in bi povzročil vznemirjenje med ljudstvom“.

Govor je Naš tednik objavil 17. 4. 1952 v Celovcu z opombo „naj bralci sami presodijo, ali je govor res preoster“. (Glej tudi pismo iz uredništva).

prve izselitve 14. in 15. aprila 1942. Temu koraku pa bi sledilo še nadaljnje izseljevanje, saj je bilo predvideno, da bodo izselili 50.000 koroških Slovencev. Izvršitev tega načrta je preprečila vojna sreča, ki se je z letom 1943 začela obračati v prid zaveznikov.

Nepozaben bo nam ostal vsem, ki smo postali žrtve prenapetega nemškega nacionalizma, 14. in 15. aprila 1942, ko so nas z vsemi mogočimi vozili vlačili v prehodno taborišče v Žrelcu pri Celovcu. Bili smo močno zastraženi kot največji zločinci in koj drugi dan so nas tirali v Nemčijo in napolnili smo taborišča okrog Nürnberga na Frankovskem. Ko si kličemo v spomin znana imena raznih taborišč kot Hesselberg, Frauenaarach, Rehnitz, Schwarzenberg, Hagenbüchach, Eichstätt, Rastatt itd., se človeku po dolgih 10 letih zdi, da kaj takega skoro ni mogoče. Toda žal, bila je vse to grozna resnica. Trnjeva je bila pot, po kateri smo izseljenci hodili. S kolikimi težavami in šikanami raznih Lager- in Einsatzführerjev smo se morali boriti.

Toda neupogljivo je bilo naše upanje na zmago pravice, iz dneva v dan smo

spite večno spanje v tuji zemlji, ne bomo vas pozabili nikdar!

Pa tudi po vrnitvi v domovino se iz leta v leto redčijo naše vrste. Težave in trpljenje taborišč so gotovo vsem, mnogim pa še posebno močno zrahljale zdravje in tako jih je dosti, ki so legli že po vrnitvi v domovino v prezgodnji grob. Tudi teh se danes ob 10. obletnici živo spominjamo. Saj nas je tam v tujini družilo skupno gorje in skupno trpljenje, da smo si postali ena sama trpeča družina kot bratje in sestre med seboj.

Polni upov in nad na boljše sožitje v domovini smo se po zlomu tisočletnega rajha vračali v domovino. Toda že na dan vrnitve smo na žalost morali ugotoviti, da smo bili gotovim krogom nezaželeni, saj bi nas najrajši poslali nazaj. Spoznali smo, da le še ni na Koroško prodira tista velika idealna misel o mirnem sožitju narodov, kjer bi sosed-narod spoštoval svojega soseda in mu privoščil iste pravice, kakor jih zahteva za sebe. To spoznanje so potrdili tudi številni naslednji dogodki. Slovenski izseljenci ne bomo nikdar pozabili 1. obletnice naše vrnitve, ko smo

na žalost morali ugotoviti, da nam ni bila dovoljena niti ne zahvalna maša za našo vrnitev in maša-zadušnica za umrle naše sotrpine, ki počivajo v daljni tujini. Do danes še ni popravljena vsa škoda, ki smo jo utrpeli slovenski izseljenci, kljub številnim korakom in intervencijam pri oblasteh na Dunaju in v Celovcu. Pač pa se že oglašajo bivši nekaznovani krivci izselitve proti povračilnim zakonom in zahtevajo odškodnino za svoje delo, ki so ga baje vršili in prid izseljencev, v resnici pa v svojo lastno korist. Prav tako se že spet slišijo nove grožnje z izselitvijo in nepoboljšljivi hujskači ponovno skušajo zanetiti narodno mržnjo in pozivajo k narodni nestrpnosti, da omenimo samo borbo proti zadnjim ostankom slovenščine v šolah, razno časopisno gonjo proti Slovincem itd.

Pismo iz uredništva

Draga bralka, dragi bralec!

Letos obhajamo 40-letnico preganstva z domače zemlje in upora proti nacističnemu okupatorju. Spominjali se bomo te, za naš narod posebno žalostne dobe na raznih prireditvah, v številnih govorih in z marsikatero ganljivo pesmijo. To predvsem v aprilu; saj so začeli pred 40-imi leti in tem mesecu preganjati naše izseljence v tujino, jim vzeli domovino in domačo hišo.

Tudi Naš tednik se hoče primereno spomniti teh usodnih dogodkov: objavljali bomo več, čimbolj izvirnih spisov o preganstvu in uporu naših rojakov in rojakinj, skušali bomo živo prikazati — predvsem mladini! — življenje in trpljenje naših žrtev nacizma. Tega nismo dolžni samo pregančcem in upornikom: naša naloga je tudi ta, da nazorno seznanimo mladino z dobo, o kateri danes nešteti Korošci nočejo govoriti — čeprav so bili pred 40-imi leti zelo glasni, ko se je šlo za to, kate-re Slovence je treba pregnati z domače zemlje! Janko Kulmesch

Menda nam nihče ne more zameriti, če smo slovenski izseljenci resno zaskrbljeni nad takim razvojem, ko vidimo, kako ponovno mračne sile zastupljajo mirno sožitje obeh narodov v deželi. Slovenski izseljenci bomo tako budno stali na straži, da se strahote 14. in 15. aprila 1942 nikdar več ne bodo ponovile, in bomo skrbeli vedno in povsod, da izgine na naših tleh nacionalna mržnja, ki je prinesla že toliko gorja našemu ljudstvu. Hkrati pa bomo z vsemi silami kovali in ustvarjali bratsko sožitje z nemškimi sosedom, ne da bi pri tem odstopili od naše načelne zahteve po popolni enakopravnosti našega ljudstva na zemlji, ki jo poseduje že dolga stoletja. Bratsko prožimo danes ob desetletnici roko narodu-sosedu s pozivom na skupno ustvarjanje pomiritev in s tem bratskega sožitja obeh narodov v deželi!

Nekateri koroški politiki skušajo prepričati koroško prebivalstvo, da je itak vse v redu in da je člen 7 ADP izpolnjen. A koroška stvarnost je drugačna.

V stari ljudski šoli bo bili dvojezični napisi že leta in nikogar niso motili. Pred odprtjem nove ljudske šole sem jih — pač sodobnejše — namestil tudi v njej. Deželni glavar je pri odprtju pozdravil tudi v slovenskem jeziku. Reči pa moram, da se občina za moj predlog, namestiti dvojezične napise tudi v novi ljudski šoli, sploh ni zmenila in teh napisov tudi ni razpisala.

Če sem hotel ustredi pedagoškimi zahtevam in šolskim zakonom, sem moral pač sam ukrepati.

Deželni šolski svet je 12. januarja letos pisal, da za mojo zadevo ni pristojen. Manjšinski šolski oddelek pri deželni vladi pa do danes sploh molči, čeprav je znano, da nisem storil ničesar protizakonitega in protustavnega in da za slovenski življenji v vseeno, če slovensko besedo zasmehujejo in zasledujejo ali pa da je enakopravna z nemščino.

Nihče, najmanj pa socialisti — odstranitev dvojezičnih napisov je mogla biti sklenjena samo z glasovi socialistov — ne bi smel sklepati stvari, ki so jasno naperjene proti človečanskim pravicam in proti smernicam strankinega pravilnika.

Tako ravnanje ni opravičljivo. Tudi kompromisa ni, tu je možno samo to: ali dvojezični napisi ali pa ne. Tisti „kompromis“, da ne bi bilo nobenega napisa, smrdi. Številni solidarnostni dokazi od povsod in od posameznikov, društev in različnih organizacij me potrjujejo v tem, da sem ravnal prav. Po tej poti se vsem zahvaljujem.

Franc Kukovica
EL Žitara vas

BESEDA ODBORNIKOV

Začetek februarja so nekateri koroški časopisi pa tudi radio objavili nekaj komentarjev ter izjave deželnega glavarja k dvojezičnim napisom v žitrajški šoli. Kot član občinskega sveta občine Žitara vas in kot neposredno prizadeta oseba bi k temu rad nekaj povedal.

Po določilih členu 7 Avstrijske državne pogodbe in drugih zakonskih predpisov je dvojezič-

Pod točko štiri pa je možno brati, naj se seznanijo učenca s stvarnostjo, ki ni odvisna od posebnega pedagoškega načrtovanja.

Tu vprašujem, kako naj učitelj posreduje otrokom spoštovanje slovenskega jezika, če slovenskega jezika v svoji okolici (to je koroška stvarnost) niti videti ne smejo.

Zahvaljujem se...

nost v žitrajški šoli — tudi dvojezični napisi — ena od osnovnih pravic slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Menim, da šteje namestitev dvojezičnih napisov med dolžnosti vodje dvojezične šole, kajti učitelji naj izpolnijo „Učni načrt za manjšinske ljudske šole“, ki pod 2 „Didaktičnih načel“ izrecno poudarja, da je treba šolarjem posredovati ustrezno izobrazbo v obeh deželnih jezikih in jih seznaniti s kulturnimi vrednotami večine in slovenske manjšine. Prav tako pa stoji tam zapisano, da je treba otroke vzgajati v spoštovanju do državnega in slovenskega jezika, kajti to pospešuje medsebojno razumevanje, krepi notranji mir in nadaljnji razvoj medčloveških odnosov doma in v širnem svetu.

Z namestitvijo dvojezičnih napisov v notranjščini šole sem edinole izpolnil eno od določil členu 7 ADP in drugih zakonov. S tem sem javnosti pokazal pospeševanje slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Če že par dvojezičnih napisov tako moti odgovorne politike in urade in se zanje ne postavijo — morda tega nočejo ali pa se ne upajo — potem si more vsakdo predstavljati, da tudi mnogo drugih problemov, ki tarejo slovensko narodno skupnost in na katere sta obe slovenski osrednji organizaciji že dostikrat opozorili, ni rešenih.

Slovenska narodna skupnost niti nima sredstev niti možnosti, da bi o svojih potrebah odločala sama.

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA
V CELOVCU

vabi na
osrednji koncert

KOROŠKA POJE

ob 80-letnici rojstva
Milke HARTMANOVE

v nedeljo, 7. marca 1982

ob 14.30 uri

v Domu glasbe v Celovcu

Nastopajo: mešani zbor „Podjuna“ iz Pliberka, moški zbor „Kralj Matjaž“ iz Libuč, dekliški zbor iz Nonče vasi, vokalno-instrumentalni ansambel „Korenika“ iz Šmihela, mešani zbor „Peca“ iz Globasnice, mešani zbor „Jakob Petelin-Gallus“ iz Celovca, mešani zbor Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu, dekliški zbor Strokovne šole za ženske poklice v Št. Jakobu v Rožu, mešani zbor Glasbene matice iz Ljubljane in mešani zbor RUPA/PEČ iz Primorske (Italija)

Vstopnice v predprodaji pri krajevnih prosvetnih društvih, pri zastopnikih farnе mladine, v pisarni Krščanske kulturne zveze v Celovcu, tel. (0 42 22) 72 5 65 / 23 ali 24, in eno uro pred koncertom.

PRIREDITVE

Slovenska športna zveza, Slovensko planinsko društvo Celovec in Slovensko prosvetno društvo Št. Jakob v Rožu

vabijo na
IV. ZIMSKI POHOD „ARIHOVA PEČ“

Datum: 28. februarja 1982 (ob vsakem vremenu) s pričetkom ob 10. uri dopoldan
Kraj: pri Polancu na Hodnini nad Št. Jakobom v Rožu

Slovensko prosvetno društvo „Borovlje“ vabi na

PLESNI TEČAJ

v soboto, 27. februarja 1982, ob 17. uri pri Cingelcu na Trati, dvorana
Režijski prispevek: šil. 300.— (15-krat po 2 uri)
Prijava: gostilna Antonitsch v Glinah in POBO — Posojilnica Borovlje.

Predavanje z barvnimi slikami g. Vinka Zaletela
KRONIKA 1981 — BOGATA KULTURNA ŽETEV

Prireditelj: SKD v Celovcu
Kraj: Mohorjev dijaški dom, 10. Oktober-Str. 25, v Celovcu
Čas: petek, 26. 2., ob 19.30 uri

Veseloigra s petjem
„ŠTUDENTJE SMO“
Prireditelj: Katoliška prosveta v Št. Ilju
Kraj: Farna dvorana v Št. Ilju
Čas: sobota, 27. 2. 1982, ob 19.30
Gostuje igralska skupina SPD „Danica“ iz Št. Vida v Podjuni.
Režija: Silvo Ovsenk

SLAVNOSTNA PRIREDITEV ob odkritju spomenika Petru Markoviču

Prireditelj: Kulturno društvo „Peter Markovič“ v Rožeku
Kraj: dvorana „PRI KOSI“ na Ravnah
Čas: nedelja, 28. 2. 1982, ob 14. uri
Nastopajo: Moški pevski zbor SPD „Kočna“ iz Sveč (vodi dr. Anton Feinig) in Mladinski zbor iz Rožeka (vodi ga Gerti Valentinič)
Prireditvi sledi odkritje in blagoslovitev kulturnega spomenika na rožeškem pokopališču.

Slovenska kmečka zveza vabi na
STROKOVNA PREDAVANJA

v ponedeljek, 1. marca 1982, ob 10.00 v gostilni pri Miklavžu v Bilčovsu predavanje s sledečo tematiko: **gospodarsko krmljenje molznega goveda.**

Predavatelj: inž. Tumpej Vlado od Kmetijskega zavoda Ptuj

Isti dan, 1. marca 1982, ob 19.30 v gostilni Grainer (pd. Štekel) strokovno predavanje z naslovom: **gospodarsko krmljenje molznega goveda.**
Predavatelj: inž. Tumpej Vlado

Predavanje in razgovor
DAVČNE UGODNOSTI

Prireditelj: KPD v Šmihelu
Kraj: Farna dvorana v Šmihelu
Čas: sredi, 3. 3. 1982, ob 20. uri
Predava: Andrej Wakounig, revident na finančnem uradu v Celovcu.

Uprava Našega tednika

razpisuje

mesto knjigovodje

Nastop službe s 1. aprilom 1982. Plača po dogovoru.

Interesenti, ki imajo ustrezno izobrazbo in prakso, obvladajo oba deželna jezika in so že odslužili vojaški rok, naj pišejo na naslov:

NAŠ TEDNIK
Viktringer Ring 26
9020 Celovec

Prodaj ugodno FORD TRANSIT 100, kombi 60 PS, letnik 1975

in FORD TAUNUS 17 M, letnik 1970 — tel. 0 42 35/23 84.

Pust v Selah

Minulo nedeljo je Katoliško prosvetno društvo „Planina“ v Selah vabilo na vsakoletno pustno prireditev v farni dom. Domači igralci so zaigrali komedijo „Kam iz zadrege“. Občinstvo je do zadnjega koticčka napolnilo dvorano, domači igralci pa so jih zabavali, da ni ostalo suho nobeno oko.

Selski društveniki so igro našturili v glavnem sami, za kar jim velja še posebna pohvala. Katoliško prosvetno društvo „Planina“ letos praznuje 80-letni jubilej. Predsednik Marjan Olip je pred nedeljsko igro opozoril na številne prireditve, ki jih bo društvo pripravilo za letošnje jubilejno leto. Zvečer pa so Selani pripravili v farni dvorani pustno veselico. Za ples je igral slovenski ansambel „Jurček“. Kot popoldne, je tudi zvečer bilo v dvorani vse živo, staro in mlado se je vrtelo in se odlično zabavalo.

Mlada folklorna skupina iz Sel, ki jo vodi Mira Oraže, se je z dvema plesoma predstavila domačinom. V jutranjih urah pa so Selani pozdravili „kraljico in kralja src“. Na

vseh koncih in krajih se je prepevalo in plesalo, pustna nedelja je bila kar prekratka. Svitalo se je že, ko so zadnji previdno stopili na sveži zrak...

Šmarjeta pri Pliberku

Pred kratkim so pevci libuškega pevskega zbora „Kralj Matjaž“ počastili pri Bromanu na Šmarjeti pri Pliberku Milko Hartmanovo, ki je praznovala svojo 80-letnico. Saj prihaja iz istega kraja kot Matjaževci in je bila zelo vesela, da je lahko praznovala skupno z libuški pevci svoj visoki življenjski jubilej. V imenu pevskega zbora „Kralj Matjaž“ ji je čestital Franci Lienhard, zbor pa ji je podaril poleg lepega šopka nageljnov nekaj lepih domačih pesmi.

Pohod na Stol

V soboto in nedeljo je bil 17. spominski zimski pohod na Stol, kjer je sodelovalo 4000 pohodnikov. Hkrati je letos minulo 40 let od bitke na Stolu. Takrat, 21. februarja 1942, je po izdajstvu jeseniških nemčurjev nemška vojska napadla jeseniško četo, ki se je umaknila na vrh Stola, kjer se je utaborila v Prešernovi koči. Kljub hudemu boju je borcem jeseniške čete uspelo, da so se v mraku in temi rešili iz nemškega oklepa in se rešili na koroško stran. V boju je padel partizan Jože Koder. Ko so Nemci opazili, da partizanov niso mogli zajeti, so zažgali Prešernovo kočjo. Edino Prešernov kip so kot trofejo odnesli v dolino.

Velikovec

Zopet smo se srečali v Št. Rupertu. Je sicer že stara tradicija, da se na pustno nedeljo zberemo na tem kraju.

Prej so nas vabile na pušno prireditev gojenke gospodinjske šole. Zaradi spremenjenega učnega načrta in s tem povezanega pomanjkanja časa so nastale tukaj neke težave, ki so se s prezgodno smrtjo č. sestre Gonzage — motorja teh prireditev — še povečale.

Izredno dia-predavanje

„MONT EVEREST — DHAULAGIRI“
Prireditelj: Slovensko planinsko društvo

Kraj: dvorana Slomškovega doma, 10.-Oktober-Straße 25, v Celovcu
Čas: petek, 5. 3. 1982, ob 19. uri
Predava: Stane-Belak-Šrauf (član Slovenske ekspedicije na Mont Everest, ki je prvi preplezal južno steno Dhaulagirija).

Predavanje

„BOLNI OTROK“

Prireditelj: SPD „Srce“ v Dobrli vasi
Kraj: Kulturni dom v Dobrli vasi
Čas: petek, 5. 3. 1982, ob 19.30
Uvodni referat in pogovor s starši: dr. Matjaž Sienčnik (otroški oddelek deželne bolnice v Celovcu).
Program za otroke — pripeljite jih s seboj!

— Da to vrzel nekoliko izpolnimo, je tokrat vabilo prosvetno društvo Velikovec igralsko skupino SKD iz Globasnice, ki nas je zabavala z igro „Kje je meja“.

Učinek igre na publiko je bil očividni. Navdušeno je spremljala razprtije med Križem in Kražem, dokler sta se — kako bi bilo mogoče tudi drugače — končno le še pobotala.

Prav prisrčna zahvala vsem igralcem, katerim se je posrečilo nas na pustno nedeljo dvigniti iz vsakdanje letargije.

Loče

Na pustno nedeljo je SPD „Jepa-Baško jezero“ priredilo pri Pušniku veselico, ki je bila dobro obiskana in jo je počastil s svojim obiskom tudi konzul SFR Jugoslavije g. Naberžnik s soprogo. Iz Slovenije smo imeli v gosteh moški

oktet DPD France Prešern iz Žirovnice, ki je z ubranim petjem olesal potek in nudil poleg pustnega veselja tudi lep kulturni užitek. Pogrešali smo edinole večjo prisotnost mladine, saj so na plesišču resda prevladovali zrelejši letniki, ki pa so prikazali, da nič ne zaostajajo za osemnajst- ali dvajsetletniki, tudi ne v trenutno najbolj priljubljenem „ptičjem plesu“. Prav dovršeno obvladata te „gibalne vaje“, ki so nedvomno važen sestav rekreacije človeka, gospa in gospod konzul, ki sta marsikomu dala zgled, kako v „časih, kot današnjih“, ne ohraniš le, od mnogih zaželeno vitko linijo, marveč tudi svoj mladostni čar. Vsekakor je človeku potrebno, da od časa do časa tudi odmakne vsakdanje skrbi ter se v prijetni družabnosti, ob veseljih, domačih zvokih zavrti na plesišču. V kolikor je temu večeru to uspelo, v tolikšni meri je bil to uspeh.

7. Rožanski izobraževalni teden

od 5. do 14. marca 1982

Sodelujejo Slovenska prosvetna društva iz Bilčovsa, Borovelj, Kotmare vasi, Loč, Rožeka, Št. Jakoba, Št. Janža, Slovenjega Plajberka in Sveč

- **Petek, 5. marca, ob 20. uri:**
Otvoritev: univ. prof. dr. Erwin Ringel, Dunaj.
O psihološki situaciji manjšine in večine.
Kraj: Št. Jakob, farna dvorana
- **Sobota, 6. marca, ob 9. uri:**
Nadaljevanje razprave o predavanju dr. Ringla z ozirom na dejanski položaj na Koroškem.
Kraj: Št. Jakob, društvena soba
Ob 19. uri: dr. Janko Malle: **Pregnanstvo in odpor v boroveljski okolici.**
Kraj: Borovlje, pri Wundru
- **Nedelja, 7. marca, ob 19.30:**
dr. Janko Malle: **Pregnanstvo in odbor v boroveljski okolici.**
Kraj: Slovenj Plajberk, gostilna Folta
- **Ponedeljek, 8. marca, ob 20. uri:**
Teodor Domej: **Iz zgodovine koroških Slovencev s posebnim ozirom na Kotmaro vas.**
Kraj: Kotmara vas, pri Mežnarju
Ob 20. uri: dr. Anton Feinig: **Imena iz Sveč in okolice (Predavanje s skioptičnimi slikami)**
Kraj: Sveče, pri Mihiju (stara šola)
- **Torek, 9. marca, ob 20. uri:**
dr. Gert Lach: **Forum za aktualna vzgojna vprašanja.**
Kraj: Rožek, ljudska šola
- **Sreda, 10. marca, ob 20. uri:**
40-letnica **pregnanstva in oboroženega odpora v naši občini.**
Kraj: Bistrica v R., ljudska šola
- **Četrtek, 11. marca, ob 20. uri:**
Rudi Gröblacher in Zdravko Schellander: **Potovanje po Kitajski (skioptične slike, film).**
Kraj: Velinja vas, pri Knabrlnu
Ob 20. uri: **Izseljevanje koroških Slovencev na primeru Št. Jakoba (zgodovinski uvod, pričevanja)**
Kraj: Št. Jakob, društvena soba
- **Sobota, 12. marca, ob 17. ure naprej:**
Dan domačih jedil.
Kraj: Sveče, pri Adamu
Ob 16. uri: **Nastop učencev glasbene šole.**
Kraj: Bilčovs, pri Miklavžu
- **Nedelja, 14. marca, ob 14.30:**
Zaključna prireditev. **Srečanje rožanskih pevskih in instrumentalnih skupin.**
Kraj: Bistrica v Rožu, kino-dvorana

ČESTITAMO

Ani in Maks Oraže iz Sel praznujeta te dni 20-letnico skupnega življenja. Čestitamo!

Peter Jammer iz Št. Jurja pri Pliberku praznuje svojo 78-letnico. Čestitamo!

Maks Jež, pd. Garnbratov oče iz Metlove praznuje 75-letnico. Čestitamo!

Elizabeti Rakuš, Zgornje Sele, k 60-letnici vse najboljše!

Maks Žmavcer iz Vogrč praznuje 63. rojstni dan. Čestitamo!

Svojo 60-letnico je te dni praznovala Anica Hočevar. Čestitamo!

POSOJILNICA CELOVEC

vabi na

REDNI OBČNI ZBOR,
ki bo v petek, 26. 2. 1982,
ob 18. uri

v predavalnici I, Delavske zbornice v Celovcu, Bahnhofstr. 49

Dnevni red je po pravilih izobesen v poslovnih prostorih Posojilnice Celovec.

Franz Brežjak, v. št. svetnik, prof., dipl. trg., mag., podpredsednik upravnega odbora.

Tomas Ogris,
član upravnega odbora

NEGOVATI IN OSKRBOVATI STAREJŠE LJUDI IN BOLNIKE DOMA — „Položaj starejšega človeka“ — „Pomoč za boljšo nego in oskrbo“ 1. del.

Prireditelj: Katoliška prosveta Št. Ilj in Kärntner Caritasverband
Kraj: Farna dvorana v Št. Ilju
Čas: četrtek, 4. 3. 1982, ob 19.30 uri (1 večer)

Tečaj vodi sr. Marcella Fellinger, Wernberg, Referat za delo s starimi ljudmi.

Referenti: dipl. bolniška sestra sr. Franciska Pirker, kaplan Marjan Schuster, socialni delavec Johann Mitterer
Prispevek: šil. 15.— na večer

DOM v TINJAH

V soboto, 27. 2., ob 19.30 uri

Forum z mladino
LJUBEZEN — PRIJATELJSTVO — ZAKON, nemško
Za mladino od 16. do 20. leta in tudi za starše in vzgojitelje
Referenta: prof. dr. Hans Rotter DJ, Innsbruck; dr. Stanko Smolnig, Celovec

V soboto, 27. 2., od 9. do 16.00
STROKOVNI TEČAJ ZA ČEBELARJE IN ČEBELARKE, slovensko
„Visoki donosi medu s pomočjo sistematičnega obnavljanja matic“
Predavatelj: v. kmet. sv. dipl. inž. Matevž Krasnik

V soboto, 6. 3., ob 14. uri
ODPRTJE RAZSTAVE LIKOVNIH DEL MATURANTOV SLOVENSKE GIMNAZIJE Z OKVIRNIM KULTURNIM POGRAMOM

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), urednika: Janko Kulmesch in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: 0 42 22/72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Kocka ni podkupljiva

Uspešen mladinski dopoldan

Katoliška mladina je pod geslom „Človek ne jezi se“ organizirala v vseh farah našega ozemlja tekmovanje miroljubnih ljudi. Vendar igre same niso bile tako miroljubne, kajti zmagal je samo tisti, ki je imel dovolj trde komolce in precej kosmato vest. V podjurski ligi se je prikopal do prvega mesta Tone Žužek, nadebudni klopinski kockar, Rožane pa je pošteno oklestil in tolkel krepki dečko ali-as-fant od fare Franček Rulitz iz Kotmare vasi. Zlobni in zavistni jeziki še danes trdijo, da je z Gur valil velikanske kocke na Rožane in zato odnesel zmago.

Ta dva kosmatovestneža je doletela čast, da sta v nedeljo igrala v tinjskem Domu zaključno, finalno tekmo proti škofu Egonu Kapellariju in mladinskemu dušobrižniku Joziju Valešku.

Oba duhovna gospoda nista imela niti kanček svetle možnosti proti tema dvema izkušeni rokoma. Tekma „vsak proti vsakemu“ oz. „sam sem sebi najbližji“ je bila zelo razgibana in kot prvi je spravil vse štiri keglje v varen hlev Tone Žužek in je tako ponovno dokazal, da Klopinjčani ne odirajo ljudi samo v poletni sezoni, ampak tudi pozimi. Franček Rulitz je mo-

ral priznati nadoblast Žužka in je potočil nekaj mačjih solz. Njegov suhoparen, a zelo filozofski komentar: „Igrati proti takemu ‚poštenjaku‘ ni tako lahko, kot bi človek sramse pulkal“ pove več kot vse knjige.

Škof je igral z rdečimi keglji in morda je prav zato podlegel, kajti v prometu pomeni rdeča barva še vedno „STOP“ in tudi podpora obeh vrhunskih reporterjev radia „Tinje“, Janeza in Ivana, mu ni nič pomagala. Kaplan Jozef pa je tako mačehovsko in klavarno metal svojo ubogo kocko, da so mu keglji kar uhajali v škodo. Potem jih je lovil in privezal — in nikamor ni prišel. Zlobni jeziki so zaradi tega

tako opletali kot krava z repom in domiselno trdili, da Joza nikomur ne zaupa, niti svojim kegljem in sodelavcem ne.

Že dolgo pred začetkom je mladina skoraj do zadnjega kotička zasedla tinjski Dom. Pred tekmo je skupaj s škofom, v kapeli opravila kratko bogoslužje. Nato pa je bil v dvorani kulturni spored, ki so ga oblikovali dekliska skupina „Talita“ iz Galicije, dekleta iz Nonče vasi, zbor „Gallus“ ter kaplan Janez Tratar. Ta je skupno z mladino dognal, da sta škof in Valeško dolga oz. visoka 3,60 m (malo manj kot Triglav). Po napetem finalu nejeznih ljudi, ki je trajal skoraj uro, je mladina zaplesala. Takt so udarjali mladi „Jadagani“.

Brez vseh pridržkov je možno reči, da je tinjski mladinski popoldan zelo dobro uspel in da je škofova navzočnost med mladino dvojezičnega ozemlja velikega pomena za skupnost mladine.

PISMA BRALCEV

Hvaležnost?

Zelo smo ponosni, da se je iz našega športnega odseka tvorilo trenutno najbolj uspešno slovensko nogometno moštvo Koroške in sicer Slovenski atletski klub. Z veseljem smo ugotavljali, da skozi vsa leta obstajajo tesni stiki med člani SAK-a in našo zvezo. Predvsem so se igralci radi udeleževali naših vsakoletnih nogometnih turnirjev.

Tem večje je bilo razočaranje, ko smo zvedeli, da naših prijateljev slovenskega moštva na naš letošnji finalni turnir ne bo. Za nas nerazumljivo je vodstvo SAK-a svojim igralcem prepo-

vedalo udeležbo. Argument, da je na naših turnirjih nevarnost poškodbe za igralce večja kot na drugih tekmah, vsekakor ne more veljati, kajti kvaliteta udeležencev turnirjev je dokaj velika, o čem brezdvomno pričajo doslednji zmagovalci.

Paradoksen se nam zdi ta odgovor oz. izgovor, ker so se druga moštva, katerih igralci tekmujejo s SAK-om v istem razredu, že prijavila za zaključni turnir.

Razumljivo je, da nam nekateri zavdajo uspehe doslednjih turnirjev, toda tudi s tem ne bodo mogli preprečiti našega nadaljnjega delovanja. Vprašamo se, kaj je resnično ozadje te prepovedi?

KDZ

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Regina Smrtnik:

Sani naj so hitre . . .

Obirsko je zadnja leta postalo zimskošportno središče Zgornje Podjune in kapelškega okoliša. Ogromna zasluga za to gre SPD „Zarja“ iz Železne Kaple in Obirčanom, ki so ustanovili Slovensko športno društvo. Poleg tega društvenega športnega udejstvovanja pa se porajajo tudi zasebne iniciative (npr. sankanje), ki jih nikakor ne smemo podcenjevati.

Za SŠD „Obir“ tekmuje Regina Smrtnik, nastavljenka na Dušnopastirskem uradu v Celovcu, marljiva prosvetarka; danes šteje med najboljše koroške sankarice na ljudskih in športnih saneh.

NT: Od kdaj tekmuješ?

Regina Smrtnik: Sankam že, odkar se spomnim, tekrovati pa sem začela pri raznih sankarskih tekmah SPD „Zarja“ in ta šport me je prevzel. Sedaj tekmujem za SŠD „Obir“, ki je že član Koroške sankarske zveze (Kärntner Rodelverband).

NT: Pri sankanju imamo več kategorij: ljudske sanke, športne in pa tekmovalne sanke. Si že od vsega začetka vozila na športnih sankah?

Regina Smrtnik: Na športnih saneh vozim šele to zimo, ker so mi ljudske sanke enostavno prepočasne. Seveda pa športne sani zahtevajo več priprav, treninga in korajže. Pa tudi čelada je obvezna.

NT: Kje vse si že tekmovala in morda našteješ tudi uvrstitve oz. zmage?

Regina Smrtnik: V kategoriji športne sani sem dosedaj tekmovala osemkrat in sem z uvrstitvami kar zadovoljna. Tako sodelujem pri tekmovanjih za „Pokal Obirja“ (prireditelji so SPD „Zarja“, SPD „Obir“, TVN Sele in TVN Šmarjeta v Rožu (op. ured.), kjer trenutno zasedam drugo mesto pri ženskah. Preteklo nedeljo pa sem na Obirskem prav za ta pokal zmagala v ženski skupini. Tekmovala sem nadalje v Vetrinju, v Landskronu, kjer sem v okviru koroškega društvenega prvenstva zasedla drugo mesto, v Bekšanju sem tekmovala za koroške prvenstvene točke in zma-

gala. Vozila sem še na Suhi in v Št. Vidu ob Glini, kjer sem prav tako zmagala.

NT: Ali voziš samo enosede ali tudi dvosede?

Regina Smrtnik: Vozim enosede in mešane dvosede.

NT: Po teh odličnih uvrstitvah pri športnih saneh je morda samo le vprašanje časa, kdaj boš prišla v koroško sankarsko reprezentanco?

Regina Smrtnik: Tu je le treba povedati, da moram najprej prestopiti, presesti na tekmovalne sani; ki so mnogo težje od športnih in kjer poleg športne zmogljivosti tudi finance niso postranska stvar. Kot pa vse kaže, bom drugo leto že sedela na tekmovalnih saneh in mogla sodelovati tako pri koroškem kot tudi pri avstrijskem prvenstvu. Vendar pa bo prav za to potrebno še mnogo naporov, kajti brez muje se še čevelj ne obuje.

NT: Še nadalje mnogo uspehov pri sankanju in prav lepa hvala za razgovor.

Franc Wakounig

MI ZA VAS

PIŠE MIHA ZABLATNIK

KLUB SLOVENSKEGA ODBORNIŠKEGA KOROŠKE ENOTNA LISTA

1. Lastnik obrata ni zadolžen

Če se v kakem obratu ustanovi obratni svet (Betriebsrat), je to odvisno zgolj od delojemalcev. Lastniku za to v lastnem obratu ni treba skrbeti.

2. Kako se ustanovi obratni svet?

Najprej se mora sklicati obratni zbor delavcev (Betriebsversammlung) z namenom, da izvolijo volilno predstojništvo (Wahlvorstand). Zbor delavcev določi za priprave in izvedbo volitev obratnega sveta posebno volilno predstojništvo.

Izoljeno volilno predstojništvo mora takoj začeti s priprava-

Če se more lastniku obrata prisoditi (zumutbar), se more izvesti zbor delavcev tudi med delovnim časom. Na vsak način morajo imeti delojemalci za to rešitev nujne razloge.

Za čas udeležbe na zboru delavcev ni pravice do plačila, razen, če je to zagotovljeno v kolektivni pogodbi ali v posebnem obratnem sporazumu. Zbor delavcev ni javen. Lastnik obrata ali njegov zastopnik v obratu more prisostvovati samo na izrecno povabilo. Pristojni sindikat in Delavska zbornica moreta odposlati zastopnika tudi brez izrecnega vabila na vsak zbor delavcev.

● **volilno predstojništvo:** lastnik obrata mora volilnemu pred-

● **volitve:** Priprave volitev in volitve same se naj izvedejo po možnosti brez motenja obratovanja.

Lastnik obrata mora po možnosti — kakor pri obratnem zborovanju — dati potrebne prostore na razpolago.

Izid volitev se mora razglasiti v obratu in sporočiti lastniku obrata.

● **osporavanje volitev (Wahl-anfechtung):** Lastnik obrata ima pravico, da v roku enega meseca, računano od dneva obvestitve o izidu volitev, osporava volitve pri poravnalnemu uradu. Pogoji za to je, da se volitve zaradi načina ali obsega ali, ker obrat ne ustreza, ne bi smele izvesti.

Primeri: izvolilo se je preveč članov obratnega sveta, za nesamostojno delavnico (nesamostojna podružnica ali majhno delovišče) se je izvolil lasten član obratnega sveta (Betriebsrat).

Če lastnik obrata kljub upravičenosti ne osporava volitev v roku enega meseca pri poravnalnemu uradu, velja izid volitev kot potrjen in veljaven.

Če kdo misli, da so volitve neveljavne, tedaj lahko uveljavi ničnost (Nichtigkeit) pri poravnalnemu uradu.

Ničnost je dana tedaj, če niso bila upoštevana načela zakona o ureditvi delovnih razmerij (Arbeitsverfassungsgesetz) (če dalavski svet ni bil izvoljen, temveč imenovan) ali če se je volilo v obratu, ki nima najmanj 5 stalno zaposlenih delojemalcev.

● **konstituiranje delavskega sveta:** Če ima obratni svet manj članov kot 3, se ne more konstituirati. Funkcijska doba se začne z volitvijo.

Če je obratni svet sestavljen iz 2 članov, je treba najprej najti soglasje, kdo bo predsednik obratnega sveta. V primeru nesoglasja postane tisti član obratnega sveta predsednik, ki je dobil pri volitvah več glasov. Pri enakem številu glasov odloča žreb.

Obratni svet (Betriebsrat)

mi za volitve in jih izvesti v roku 4 tednov. Zadolženo je, da vodi volilni postopek, da določi volilne rezultate in da jih objavi.

V roku šestih tednov po izvedenih volitvah se mora obratni svet konstituirati, čim je sestavljen, iz najmanj treh članov.

3. Pravice in dolžnosti obratnega sveta

● **zbor delavcev:** Če je zbor delavcev v prostorih obrata, mora lastnik obrata po možnosti staviti potrebne prostore na razpolago. Če obrat nima primernih prostorov, tisti, ki zborovanje skliče, nima pravice, da zahteva določen prostor, ima pa pravico odkloniti neprimerne prostore. O morebitnih sporih odloča poravnalni urad (Einigungsamt).

stojništvo dati na razpolago za izvedbo volitev pravočasno potrebne sezname delojemalcev. Ti sezname morajo vsebovati: posebej delavce in nameščence, njih družinsko in osebno ime, rojstne podatke, državljanstvo, dan vstopa v obrat in podatke, kateri delojemalci bodo na volitvah zadržani zaradi verjetnega dopusta, karencnega dopusta, služenja vojaškega roka, službenega potovanja oz. opravka ali iz drugih važnih osebnih vzrokov.

Lastnik obrata mora volilnemu predstojilstvu dati na razpolago za pravilno izvedbo njegovih nalog prostore, uradniške in poslovne pripomočke (npr. material za pisanje, kuverte za volitve, poštninski stroški za pisma).

Letošnji maturanti Slovenske gimnazije so prejšnji petek priredili v Delavski zbornici tradicionalni Ples gimnazije, o katerem lahko napišemo, da je osrednja družabna in plesna prireditve koroških Slovencev. Ravnatelj gimnazije dr. Reginald Vospernik in pa zastopnik maturantov Peter Novak (8 a. razred) sta pozdravila vse navzoče, med njimi bivšega ravnatelja gimnazije, dv. sv. dr. Pavla Zablatnika, vodjo manjšinskega šolskega oddelka vl. sv. Rudija Vovka, inšpektorja dv. sv. dr. Valentina Inzka, konzula SFRJ Alfonza Naberžnika, predsednika Zdrženja staršev na Slovenski gimnaziji dipl. trg. Janka Uranka, predsednika NSKS dr. Matevža Grilca in zastopnike ravenske gimnazije. Kot je povedal ravnatelj šole, praznuje Slovenska gimnazija letos vrsto jubilejev, katerih osrednji bo 25-letnica gimnazije. Ples so odprli ob godbi Štirih Kovačev maturanti, nato pa je sodeloval še instrumentalni duo „Seasons“. Plesni učitelj Gregej Krištof je s skupino maturantov naštudiral plesni vložek, maturanti sami pa so znosili vkup bogat srečolov, prodajali so torte in domače pecivo, dobre kapljice pa tudi ni zmanjkalo. Do zgodnjih jutranjih ur so posedeli gostje, da so se pomenili, se poveseleli in se narajali. Njim se je pridružil tudi celovski župan Guggenberger.

Po tem uspešnem plesu pa želimo našim maturantom mnogo in obilo uspeha pri maturi in na nadaljnji življenjski poti!

„Mir tam zadaj!“

Christian Wallner

V okviru letošnjega „tedna knjige“ je gostovala na povabilo Mohorjeve založbe v Celovcu v okviru predstavitve nekaterih novejših njenih knjig skupina „MozArt“ iz Salzburga. V slavnostni dvorani celovške Trgovske zbornice (v bližini kolodvora) je skupina predstavila svojo „medi-cinično slikanico“, ki se bavi kabaretično z najrazličnejšimi nedostatki na področju medicine. Objavljamo prevod prizora, ki je bil posvečen situaciji na šolskem področju. Besedila piše Christian Wallner.

1. slika:

(Preplašen oče bojazljivo zavrti telefonsko številko šole, katero obiskuje njegov sin. Govori v narčju.)

Halo? Da, prosim! Je tam gimnazija? Tu je Müller... Ne, ne „magister“... samo Müller, brez magistra. Smem kljub temu izjemoma motiti čisto na kratko gospoda profesorja Meierja? Da, počakal bom... Halo? Da, oprostite, gospod profesor, da vas motim v vaši govorilni uri... Vem, toda

osebno na žalost ne morem priti, ker delam... ker delam v izmenah. Da, moja žena tudi. A tako, po telefonu ne? Da?... izjemoma? Prav lepa hvala vam, gospod profesor... Tiče se mojega sina Franca, v 3. b razredu. Točno: za petico v angleščini... A tako, veste sami?

Ali mu pomagam? Ne, ne znam angleško. Ne, moja žena tudi ne. Veste, nisva mogla tedaj obiskovati toliko šol — smo morali toliko delati... Kako? Inštruktorja potre-

buje? Na vsak način? Da... Koliko bi pa to stalo? Kaaj?! Toliko pa nikakor ne moreva plačati... Ne, ne poznava nobenega pomožnega učitelja... Naj vpraša svoje sošolce... njegovi sošolci imajo vsi pomožne učitelje. Razumem... Kako, prosim? V počitnicah v Angliji? Koliko bi pa to stalo?... Mislim, da tudi to ne bo šlo. Veste, pravkar smo začeli zidati hišico... A tako, a tako: da je fant samo za glavno šolo... Ker vi to rečete, gospod profesor, pa že bo tako... Mislila sva si pač, ker je bil v osnovni šoli tako dober... Razumem: nobenega upanja... ni zbran... živčen... Veste, zelo se mora truditi in midva nimava skoraj nobenega časa zanj... In pouk moti?!

Da... razumem, da morate po opravkih... Se bom pa s svojo ženo pomenil o tem... Seveda, gospod profesor... Hvala... In brez zamere, da sem vas motil... Še enkrat hvala! (Odloži telefonsko slušalko in sklence roke pred obrazom.)

2. slika: čisto drugače poteka tak razgovor eno družbeno nadstropje više...

(Samozavesten oče, ki se zaveda svojega družbenega položaja, odločno zavrti telefonsko številko šole. Govori pretiravano pismeno, malo skozi nos — kot bi bil diplomat.)

Da, Müller-Thurgau tu! Dajte mi profesorja... Meierja! Kako?! Potem ga pač pokličite! Ne — ne morem čakati! Dobro. Čakam... Da, Müller-Thurgau tu! Primarij Müller-Thurgau. Pravkar mi je rekla moja žena, da ste vi učitelj angleščine mojega sina. In vi hočete dati mojemu sinu „petico“! — To si kar izbijte iz glave!... Kako?! Zadnji dve šolski nalogi da je pisal nezadostno? No, in?! Potem ga pač sprašujte ustno. Kako?! Se je že zgodilo? Razumem... Toda zaradi take malenkosti vendar ne morete pokvariti mojemu sinu vstop na univerzo! Kako?! Zdaj pa poslušajte: Iz moje družine izhajajo pomembni znanstveniki; in to že pet rodov nazaj...! Kako?! Seveda sem mnenja, da ste vi krivi slabega učnega uspeha mojega sina! Moja žena je že na robu živčnega zloma.

Kako?! Da! Ima inštruktorja, se

KMETIJSKO-GOSPODINJSKA STROKOVNA ŠOLA V ŠT. RUPERTU PRI VELIKOVCU

sporoča staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje, da sprejema za šolsko leto 1982/83 učenke v

KMETIJSKO-GOSPODINJSKO STROKOVNO ŠOLO

Namen šole je: učenkam poglobiti splošno izobrazbo dosedanjega šolanja.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto (politehnični letnik). Sprejema pa tudi dekleta, ki si želijo ustvariti lastno družino in nimajo znanja v kuhanju, šivanju in v vodstvu gospodinjstva. Ker se v tej šoli posebna važnost polaga na spretnost v kuhanju, šivanju in ročnemu delu in na razne tehnike v likovnem področju, je možnost usposobiti dekleta za samostojno vodstvo gospodinjstva, tudi kmečkega.

Vzgojni cilj: Pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmožnosti — poglobitev vere in verskega življenja — samovzgoja in vzgoja v družini.

V naši šoli se poučuje v obeh deželnih jezikih.

Pogoj za sprejem je dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika.

V slučaju, da učenka 8. šolsko stopnjo ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V danih pogojih dobijo učenke državno podporo!

PRIJAVE SO MOŽNE OB VSAKEM ČASU!

Po telefonu, pismene ali osebne.

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole!

9100 Völkermarkt, Klosterstraße 2; tel.: 0 42 32/38 96.

mi zdi. Trikrat tedensko. Da, vaš kolega prihaja k nam v hišo za pomožen pouk. Kako?! Anglija? V počitnicah? Seveda je to možno. Trenutek — pišem. Cambridge, pravite? Seveda ga bomo poslali v Anglijo!... Vidite, gospod... Meier! Zakaj pa to niste kar takoj rekli? Tako mi veliko bolj ugajate... Škoda bi bilo za vas, če bi se jaz moral kje pritožiti...! In Oskarju, hočem reci: vašemu ravnatelju to tudi ne bi bilo po volji...! Sva stara znanca... Dobro. Zmenila

sva se. — Trenutek: Žena mi pravkar pravi, da ste ustanovili na šoli angleško knjižnico. Kako?! Da, zamisel mi je všeč. Veste kaj: poklonil vam bom „Britansko enciklopedijo“! Kaj pravite k temu?!... Kako, prosim?! Ne, to nima z mojim sinom nobene zveze, čisto nobene! To je — objektivno mišljeno — darilo v šoli... No, bom stvar uredil z Oskarjem, da, z Oskarjem. Se strinjate? No, torej: pozdravljeni, pozdravljeni! (Se reži in odloži slušalko.)

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za ženske poklice v Šentpetru pri Šentjakobu v Rožu

vpisovanje v

1. razred 3-letne STROKOVNE ŠOLE ZA ŽENSKES POKLICE in v 1-letno GOSPODINJSKO ŠOLO

od 8. do 28. februarja 1982.

Formularje za vpis lahko dobite že sedaj v šolski pisarni. Izpolnjene tiskovine je treba na šoli oddati najkasneje do 28. februarja 1982. Priložiti morate polletno šolsko obvestilo v originalu ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni ali po telefonu številka 0 42 53/343.

Pogoj za sprejem v oba tipa šole je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in delno znanje slovenščine.

Za sprejem v 3-letno strokovno šolo pa je poleg tega še potreben pozitiven opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo 9. julija 1982 na šoli. Za obisk 1-letne gospodinjstvene šole ta test ni potreben.

JOSIP JURČIČ

deseti brat

33.

„Veliko žalosti mi lahko stori. On je prav svoj človek, včasih se pokaže, kako bi imel nekaj dobrega srca, in zato sem ga jaz rada imela, dasi bi ga ljubiti nikdar ne bi mogla; včasih je pa zopet trmast in ves predrugačen. Danes je nalašč prilike iskal, da sva govorila. Morala sem čudna očitanja slišati od njega, ki mu nisem nikdar nič obetala. Bil je ves divji in rotil se je, da hoče Lovreta spraviti iz naše hiše, preden bo en teden, rekši, da bo očetu povedal vse. Jaz sem mu naravnost povedala, da ga zdaj res ne ljubim, pa vsaj spoštujem, če pa to stori, bodem

ga zaničevala. Da, nazadnje sem ga za Boga prosila, naj bo tiho, pa obljubiti mi ni hotel in sama si vide-la lahko, da me je pustil samo in je šel. Kakšna ime-na je Lovretu dajal, tega ti ne morem praviti, vsaka beseda pa me je globoko in ostro zbodla.“

„Kaj pa je, če očetu pové, saj mu ne bodo verjeli prej, da tebe vprašajo. Ti pa lahko rečeš, da ni nič, saj taka majhna laž — —“

„To ni tako, ljuba moja! Slišala sem ondan pogovor med materjo in očetom in vem, da že sami malo slutijo. Bog vé, kako so na to misel prišli. Prav lahko bodo verjeli, posebno če jim Marijan pove. On je nekdanj razgovor med nama slišal, za gotovo vé in jaz mu tudi nisem mogla tajiti. Sicer bi pa tudi ne mogla lagati, zlasti svojim staršem ne.“

„E, saj ne bo povedal. Jaz ga nikdar več ne pogledam, če to stori.“

„Menila sem včasih, da moj oče drugače mislijo o takih rečeh. Zdaj pa vem, da bo moral, če zvedó, Lovre našo hišo zapustiti. Jaz bi ga pa ne mogla pozabiti in nesrečna bi bila, prav nesrečna. Včasih sem si več moči zaupala, zdaj pa, ko mi nekaj pravi, da,“ Manica ni mogla izgovoriti. Solze so ji prišle v oči, objela je prijateljico in tiho jokala.

Znano je, da so ženske mehkejšega čuta in da ni posebno težko pripraviti jih do grenke kapljice, ki, znamenje veselja ali še rajši — žalosti, izvira iz zrcala človeškega srca, iz očesa. Zato tudi Marička,

vidé prijateljico jokati, ni mogla dolgo zadrževati solzice na trepalnici.

Obe deklici ste sedeli potem precej časa tiho, le zdaj pa zdaj je Marička kaj vprašala, da bi govorico na druge reči napeljevala, toda tudi njej se je vide-lo, da besedi zmanjkuje.

Manica je v misli zadolžena zrla proti oblakom, ki so se trgali in vlekli proti gozdu. Visoko gori nad deklicama je nesel kragulj pišče, v vasi uplenjeno, svojim mladičem.

„Ali vidiš kragulja?“ vpraša Manica.

„In pišče! Uboga živalca, kako vpije, ko bo moralo umreti,“ odgovori prijateljica.

„Če žival kaj misli, gotovo se temu piščetu zdaj zdi, kakor da bi z njim vred bilo vsega sveta konec.“

„Kako ti taka čudna misel v glavo pride?“

„Res je morda čudna, pa ravno ta me je potolažila nakako v tem hipu. Mislim si, če mora že ta živalca tako gorje dočakati, kakor je smrt v mladosti, zakaj bi potem druga božja stvar ne nosila svojega bremena. Bog je pravičen, razdelil je gorje med vse svoje stvarjenje. Zato se tudi jaz ne smem braniti, če mi pride kaj, česar bi se rada ognila.“

„Lepo te prosim, ne govori tako čudno! Kako te more tolažiti, če vidiš še drugje gorje, kakor ti praviš. Meni se pa živalca prav smili. Nazadnje bi pa bila ti vesela, ko bi še jaz imela nesrečo.“

od petka, 26. februarja 1982

do četrta, 4. marca 1982

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

1

PETEK, 26. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Rio Grande — 12.05 Popeye — 12.15 Čudovita dežela — 13.00 Poročila — 13.10 Šport — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Luzie — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 XY — 21.20 Made in Austria — 22.20 Nočni studio — 23.25 XY — 23.35 Poročila.

SOBOTA, 27. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Ruščina — 10.05 Francoščina — 10.35 Mi — 11.05 Balet — 11.25 Šport — 13.00 Poročila — 15.10 Mož, ki mu je bilo ime Sherlock Holmes — 17.00 Od otrok za otroke — 17.30 Boomer — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Astro-show — 21.50 Šport — 22.10 Johnny Cash — 22.55 Poročila.

NEDELJA, 28. februarja: 11.15 Stereo koncert — 12.40 Govoriti in pustiti govoriti — 15.00 Dobro jutro, gospa Fink — 16.45 Risanka — 17.10 Don in Peter — 17.15 Tehnika za otroke — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Operni vodič — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Predsednik — 22.05 Šport — 22.20 Poročila.

PONEDELJEK, 1. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Prosim za mizo — 10.00 Šolska TV — 10.30 Mož z imenom Sherlock Holmes — 12.10 Timor — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Lesi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pripovedke o konjih — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Prefosionalci — 21.55 Večerni šport — 22.25 Poročila.

TOREK, 2. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Sisi — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z miško — 18.00 Leteči čoln — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Prisma — 21.00 Videoteka — 22.30 Poročila.

SREDA, 3. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska TV — 10.35 Štiri žena in umor — 12.15 Prisma — 13.00 Poročila — 17.00 Risanka — 17.30 Viki — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Nekateri besede so neslišne — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sli-

ki — 20.15 Obljuba ob mraku — 21.55 EP — nogomet — 23.55 Poročila.

ČETRTEK, 4. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.30 Veliki Karuzo — 12.15 Park Avenue — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Risanka — 17.50 Risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pogled v lonce — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 20.15 Mato vlada — 21.55 Doris Lessing — 22.40 Večerni šport — 23.30 Poročila.

2

PETEK, 26. februarja: 17.30 Govoriti in pustiti govoriti — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Od amuleta do nakita — 21.00 Raziskavanje — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 Dvoboj v džungli — 0.05 Poročila.

SOBOTA, 27. februarja: 17.00 Ljubite klasiko? — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Strastneži — 21.40 Ronald Dhal — 22.05 Vprašanja Kristjana — 22.10 Umor ob cesti Vento — 23.50 Poročila.

NEDELJA, 28. februarja: 13.10 Smučarski skoki SP — 16.00 Club 2 — 17.45 Sky at Westminster Abbey — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Sisi — 22.00 Cesta vodi v Dos Cucharos — 22.45 Poročila.

PONEDELJEK, 1. marca: 18.00 Perspektive — 18.30 Televizija — nov na-

RADIO CELOVEC
SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 26. februarja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zabavna glasba — Spominjamo se.

Sobota, 27. februarja:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 28. februarja:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 1. marca:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz ljudstva za ljudstvo.

čin — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Ljuba družina — 21.05 Kambodža — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Človeške žene — 0.00 Poročila.

TOREK, 2. marca: 17.45 Šolska TV — 18.00 Orientacija — 18.30 Serija — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kaj sem? — 21.03 Dalas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 3. marca: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Serija — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cafe central — 21.05 Glasbena scena — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Umetnine — 23.55 Poročila.

ČETRTEK, 4. marca: 17.45 Šolska TV — 18.00 Na poti po Avstriji — 18.30 Serija — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Narodno-zabavna glasba — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

1

PETEK, 26. februarja: 8.50 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.45 TV v šoli — 16.50 Smučarski tek na 20 km za ženske — 17.20 Poročila — 17.25 Kaj je novega na podstrešju — 17.55 Domači ansambli — 18.30 Obzornik — 18.45 Pred izbiro poklica — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Na pragu smrti — 20.50 Ne prezrite — 21.05 Ti dnevi, ta leta — 21.50 Spremljajmo — Sodelujmo! — 22.00 Nočni kino — 23.30 Poročila.

SOBOTA, 27. februarja: 8.15 Poročila — 8.20 Potovanje škrata Spančkolina

16.00—16.15 V. Polanšek: Zgodba o Butalcih (slov. šolska radijska oddaja za solarje od 1.—3. šolske stopnje).

Torek, 2. marca:

09.30—10.00 Land an der Drau — dežela ob Dravi.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Kako danes živeti! Iščemo krščanski način življenja. — Otroci, poslušajte!

Sreda, 3. marca:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Za oddih in premišljevanje.

Četrtek, 4. marca:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasbeni mojstri.

— 8.30 Ciciban, dober dan — 8.45 Zbis — 9.00 Kuhinja pri violinskem ključu — 9.30 Kaj je novega na podstrešju — 10.00 Pustolovščina — 10.30 Mesta: Stockholm — 11.20 Za zdravo življenje — 11.30 Otrok in igra — 11.50 „Triglav“ v Južni Ameriki — 12.25 Nogomet: Sarajevo: Olimpija — 14.15 Poročila — 16.15 Smučarski tek na 50 km za moške — 16.45 Niš: Košarka Borac: Bosna — 18.15 Muppet show — 18.45 Naš kraj — 19.00 Zlata ptica — 19.10 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.57 Vreme — 20.00 Naše 15. srečanje — 21.35 Zrcalo tedna — 21.50 Adam ob 6. uri zjutraj — 23.25 Poročila.

NEDELJA, 28. februarja: 8.45 Poročila — 8.50 Živ, žav — 9.40 Izsiljevanje na Atlantiku — 11.10 TV kažipot — 11.30 Narodna glasba — 12.00 Kmetijska oddaja — 13.00 Poročila — 13.10 Smučarski skoki — 15.45 Vse moje jeseni so žalostne — 16.15 Priljubimo tišini — 16.45 625 — 17.15 Športna poročila — 17.30 TV teka — 19.05 Risanka — 19.22 TV in radio noč — 19.24 Zrno do zrna — 1.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Nepokorjeno mesto — 21.30 Športni pregled — 22.15 Poročila.

PONEDELJEK, 1. marca: 8.45 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.30 TV v šoli — 17.10 Poročila — 17.15 Mesta: Rim — 18.00 Delegatski vodnik — 18.30 Obzornik — 18.45 Mladinski studio — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Drama TV Ljubljana — 21.30 Kulturne diagonale — 22.30 V znamenju.

TOREK, 2. marca: 9.00 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.45 Šolska TV — 17.15 Poročila — 17.20 Potovanje škrata Spančkolina — 17.30 Jugoslovanski narodi v pesmi in plesu — 18.00 Pisani svet — 18.30 Obzornik — 18.45 Mostovi-Hidak — 19.00 Knjiga — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Aktualno — 20.45 Nana — 21.50 V znamenju.

SREDA, 3. marca: 9.00 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 17.25 Poročila — 17.30 Ciciban, dober dan — 17.45 Katka — 18.15 Pozdravljen, Makedonija — 18.30 Obzornik — 18.45 Državni ansambel gruzinske folklore — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Ne more biti zima, saj še poletja nismo imeli — 21.35 Miniature — 21.55 V znamenju.

ČETRTEK, 4. marca: 8.55 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.45 Šolska TV — 17.15 Poročila — 17.20 Zbis — Oblaček Pohajaček —

17.35 Kuhinja pri violinskem ključu — 18.00 Mozaik kratkega filma — 18.30 Obzornik — 18.45 Pot do doma — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Studio 2 — 21.35 Dokumentaristi — 22.35 V znamenju.

2

PETEK, 26. februarja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Nihče kakor jaz — 18.15 Namesto top liste — 18.45 Zvezde, ki ne ugasnejo — 19.30 TVD — 20.00 Glasbena dogajanja — 20.35 Glasbena medigra — 20.40 Rokomet: Jugoslavija: Romunija — 22.00 Nočni kino: Ljubezen popoldne.

SOBOTA, 27. februarja: 16.30 Otroška predstava na lutkovnem bienalu v Bugojnu — 17.30 Vroči veter — 18.30 Smučarski tek na 50 km za moške — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 TV kasete: Arsen Dedič — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Rokjaki — 21.40 Športna sobota — 22.00 Izziv novega.

NEDELJA, 28. februarja: 15.30 Nož v glavi — 17.10 Nedeljsko popoldne — 18.30 Nogometna reportaža — 19.00 Risanke — 19.30 TVD — 20.00 Zgodbe o jazzu — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.00 Gledalci in TV — 21.35 Človek hoče navzgor.

PONEDELJEK, 1. marca: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Lukičiada — 18.00 Miti in legende — 18.15 Hišni zdravnik — 18.45 Telesport — 19.30 TVD — 20.00 Po poteh spoznanj — 20.55 Zagrebška panorama — 21.15 Lice ob licu.

TOREK, 2. marca: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Ples v maskah — 18.15 Življenje knjige — 18.45 Na obisku — 19.30 TVD — 20.00 Zabavno-glasbena oddaja — 20.45 Spomeniki revolucije — 21.35 Zagrebška panorama — 21.50 Izvir.

SREDA, 3. marca: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Čas za pravljico — 18.15 Naša obramba — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Športna središča — 22.00 Cedrus — 22.45 TVD.

ČETRTEK, 4. marca: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Prvi cvetovi — 18.15 Znanost — 18.45 Glasbena medigra — 18.50 Evrogol — 19.30 TVD — 20.00 Album 82 — 21.00 Igrani film — 22.30 Poročila.

„Vesela ne, ali ravno ker te imam rada, pozabila bi sebe —“

„Beži, beži, kaj bova o takih rečeh govorili, saj hvala Bogu do zdaj ni niti tebi niti meni sile nobene. Le iz glave si izbij take reči. Jaz pravim, da bo Marijan vendar toliko moški, da ne bo ničesar govoril, in drugo se bo počasi vse na dobro obrnilo. Če ga imaš rada, gospoda Kvasa, moraš misliti, da si srečna. Vredna si ti njega in on tebe.“

Medtem je bil kragulj s svojim plenom, ki je bil deklicama nove snovi za kratek razgovor dal, preplul poljano in se usedel sredi gozda na visoko smreko.

Pol streljaja daleč je stal Lovre na stališču, katero so mu bili lovci odločili. Puško je nerodno in malomarno imel ob sebi naslonjeno in, ne da bi bil pazil po gošči in potih, kod pride zverjad, zrl je v tla. Tovariši njegovi so se bili razkropili daleč okrog, bil je sam. Da mu je bilo za lov vsega sveta danes malo mar, razume se lahko, kajti ravno prej mu je na strani Marijan nekako jezen rekel, naj ga drevi vrh Skal na koncu gozda počaka. Kaj mu je imel povedati, to mu ni bilo čisto neznano. Rad bi bil nekaj dal, da mu ne bi bilo treba sniti se z njim; na drugi strani pak si je zopet mislil, da nikakor ne bi bilo moško, ko ne bi besede dopolnil, da mu je skoro dolžen nekega odgovora, opravičenja.

Zdelo se mu je, da že predolgo tukaj stoji — zastoj in po nepotrebem. Rad bi bil popred še z Manico govoril, preden z Marijanom, zato ga je vleklo, da bi bil svoje mesto popustil in domov šel. Ali zopet ni vedel, kako bi se izgovoril potem, če ga vprašajo, zakaj ni drugih počakal. Ni bilo torej drugega, kakor ostati na odločenem stališču.

Frfotanje kraguljevo v njegovem obližju ga je predramilo. Nehoté je vzdignil puško in strelil. Kragulj je sfrfotal po vejah na tla.

Drugi lovci so čuli strel in kmalu je slišal Lovre od več strani klicaje, ki so se mu bližali.

„Ali je morto?“ vpil je gospod stotnik, ki je prvi pripehal iz gošče. Z druge strani so prilomastili gospod Benjamin, Vencelj in Marijan.

„Samo kragulja sem ubil,“ odgovori Lovre, ki je zdaj šele sprevidel, da ni prav storil, ker je lovce premotil, da so menili, da je divjo kozo streljal.

„Zakaj niste pustili vraga pri miru?“ pravi gospodar. „Psi bi bili vsak čas na pravi sled prišli in imeli bi bili morda kaj več domov nesti kakor tega ptiča.“

„Nič ne dé,“ odgovori zdravnik Vencelj, ki se je bil menda že tudi naveličal zastoj stati. „Tvoji psi niso vredni, da jim jesti daješ. Zmerom so okoli človeka, samo na sledu ne.“

„Ali nas je pa oni človek osleparil!“ pravi stotnik. „Preneumen je za to!“ reče Vencelj.

„Saj so nekateri tudi za lov preneumni, bolj ko za druge reči,“ pravi Marijan in po strani nekako zaničljivo pogleda Lovreta.

Poslednjega je kri zalila, hotel je pikro odgovoriti, pa v tem hipu je počila puška visoko vrh hriba.

„To je Zmuzne!“ reče Vencelj.

„Slepa kura najprva zrno ujame,“ pristavi stotnik. Ne dolgo potem prisopiha Zmuzne preplašen in krvavega lica, puško za seboj vlekoč.

„Tukaj náte vraga namalanega — nikdar nisem streljal, nikdar ne bom,“ pravi šolmošter jezen ter vrže puško ob tla.

„Kaj vam je, da ste krvavi po licu?“ vpraša ga Benjamin.

„Divja koza ga je brnila,“ pravi Marijan smeje se.

„Da bi bila tebe in tvoj jezik!“ odgovori šolmošter in hoče oditi.

„Počakajte no, nate, pa se obrišite in povejte, kaj in kako ste streljali.“

„Kako sem druge videl, kar živim! Ali udarila me je puška s kopitom, da me bolj boli kakor zver, če sem jo ravno v bedra zadel.“

„Kaj ste kozo videli?“

„To je da, če sem jo streljal, prav od blizu. Dve ste bili, eno sem tako, da ne pojde deset stopinj z mesta. Ko bi me le tako ne bolelo!“

(Dalje prihodnjič)

III. ljudski tek za Rožanski pokal v Selah

Na pustno soboto je Športno društvo DSG Sele organiziralo III. ljudski tek za Rožanski pokal. Zelo skrbno in dobro pripravljena tekaška steza je vodila od Žvižgeja na Šajdi v Košutnikovo dolino in nazaj. Kljub temu, da so dan poprej maturanti Slovenske gimnazije vabili na tradicionalni gimnazijski ples (in je marsikateri „obtičal“), se je v soboto zbralo ob tekaški stezi pod Košuto razmeroma lepo število tekmovalcev. Tudi tokrat so organizatorji pripravili za tekmovalce zelo dobro tekaško stezo, tudi tokrat je sv. Peter „poskrbel“ za krasno sončno vreme. Tekmovalci, gledalci in organizatorji so bili s III. in predzadnjim ljudskim tekom za Rožanski pokal zadovoljni.

Športno društvo DSG Sele se je začelo baviti z nordijsko sekcijo — s tekomo na smučeh — pred dvema letoma. Prvo leto „nordijske sekcije“, ki so jo bili Selani ustanovili 9. 2. 1980 je bilo poskusno. Kaj kmalu pa je tek na smučeh postal zelo priljubljen in Selani so se odločili, da si nabavijo stroj za preparacijo proge. S pomočjo Krščanske kulturne zveze, Narodnega sveta koroških Slovencev, občine Sele ter deželne vlade Union, je športno društvo financiralo stroj, ki je stal 200.000 šilingov.

Poizkusno leto je društvo jemalo zelo resno in kmalu so se prvi „upali“ tudi na tekovanje. Prve „prvenstvene“ točke so selski tekači nabirali na Ljudskih tekih za Rožanski pokal 1981. Čeprav so bili še začetniki, so rade volje organizirali III. ljudski tek za Rožanski pokal 1981, ki je bil 21. februarja. Prvo sezono so zaključili s „selskim prvenstvom“, ki je bilo 21. marca 1981.

Minulo soboto pa je Športno društvo DSG Sele že drugič organiziralo III. ljudski tek za Rožanski pokal. Slavje zmagovalcev je bilo v gostilni Terkl, kjer so spregovorili predsednik selskega športnega društva, Ivan Olip, glavni urednik Našega tednika, Jože Wakounig ter župan občine Sele, Anton Hribernik.

Kot vedno, so tekmovalci tudi tokrat po slavlju še malce posedeli in se pomenili o tem in onem. Vsi pa so bili enotnega mnenja: III. ljudski

tek za Rožanski pokal je bil, kot sta bila prva dva, odlično organiziran.

Najmlajša tekmovalca sta bila Petra Schlitzer ter Darko Wakounig, najstarejša pa Annelies Svetina in Franc Wutti. Tudi tokrat so prireditelji imeli pripravljene za najboljše lepe nagrade, vsi pa so si lahko ogledali Rožanski pokal, ki ga bo zastopnik Našega tednika podelil po IV. in zadnjem teku najboljši tekmovalki in najboljšemu tekmovalcu. Finalni ljudski tek bo na tekaški progi v Podnu.

Rezultati III. ljudskega teka v Selah:

Fantje — 2,3 km:

1. Erik Urschitz 8.47:12, 2. Peter Wrolich 9.18:49, 3. Christian Triebnig 9.26:41.

Dekleta — 2,3 km:

1. Petra Schlitzer 14.13:95, 2. Vesna Wakounig 16.18:73.

Šolarji I — 5,1 km:

Andreas Schlitzer 20.26:15.

Dekleta — 5,1 km:

1. Andrea Schaunig 31.03:08, 2. Irene Weber 31.07:26.

Šolarji II — 5,1 km:

1. Roland Wiedergut 18.15:48,

2. Ralf Urschitz 18.42:70, 3. Hubert Urschitz 20.21:16.

Ženske — 5,1 km:

1. Inge Fugger 22.32:51, 2. Erika Wrolich 23.50:91, 3. Justi Olip 27.29:13.

Moški — 5,1 km:

1. Johann Bürger 18.18:63, 2. Peter Miklauth 18.24:57, 3. Franc Schlitzer 18.41:13.

Ženske — 10,2 km:

1. Anneliese Svetina 39.32:04, 2. Waltraud Gutschier 39.37:61, 3. Stefanie Wiedergut 41.12:96.

Mladinci — 10,2 km:

1. Michael Standmann 32.37:31, 2. Franc Urschitz 35.25:60.

Splošna skupina II — 10,2 km:

1. Dieter Huber 34.45:25, Adolf Urschitz 34.45:25, 3. Günter Bürger 37.48:24.

Splošna skupina I — 10,2 km:

1. Josef Tomaschitz 32.28:78, 2. Michael Melcher 33.19:72, 3. Gustav Novak 35.01:43.

Najboljši Selan je bil Norbert Hribernik, na 2. mesto se je uvrstil predsednik KPD „Planine“ Marjan Olip, 3. pa je postal Marjan Kelih.

... so zasedla prva tri mesta na III. ljudskem teku za Rožanski pokal v Selah: Gutschier (2.), Svetina (1.), Wiedergut (3.).

Najboljši moški tekmovalci. V sredini Tomaschitz, ki bo na IV. teku segel po Rožanskem pokalu. Zada: predsednik športnega društva Sele Ivan Olip, glavni urednik NT Jože Wakounig, sekcijski vodja Willi Rakuschek in župan Anton Hribernik.

Vrstni red po III. ljudskem teku za Rožanski pokal:

moški	točke
1. Max Habenicht	45
Josef Tomaschitz	45
3. Michael Melcher	36
4. Gustav Novak	31
5. Dieter Huber	29
6. Johann Standmann	25
Michael Standmann	25

8. Willi Tschemernjak	18
9. Peter Harring	15
Friedrich Lederer	15

ženske	točke
1. Waltraud Gutschier	60
2. Stefi Wiedergut	55
3. Marica Mletschnig	38
4. Anneliese Svetina	25
Regina Mandl	25

Prva prireditev Športnega društva Pliberk

Na pustno nedeljo je Športno društvo Pliberk imelo svojo prvo prireditev. Na Naveržnikovem klancu pod Libičom se je zbralo 90 smučark in smučarjev k veleslalomu. Pri izredno lepem vremenu in pod izvrstnimi terenskimi pogoji so gledalci in tekmovalci preživeli lep skupen popoldan.

Rezultati najboljših:

OTROCI I

Dekleta: 1. Lipusch Traudi, 2. Buchwald Sonja, 3. Juwan Andreja.

Fantje: 1. Čebul Marjan, 2. Mak Aleksander, 3. Jernej Marko.

OTROCI II

Dekleta: 1. Dobnik Doris, 2. Mak Tanja, 3. Habernik Martina.

Fantje: 1. Wriesnig Werner, 2. Maček Robert, 3. Wriesnig Tomas.

ŠOLARJI I

Dekleta: 1. Leitgeb Johanna, 2. Kurej Liza, 3. Kresnik Eva.

Fantje: 1. Maček Friedl, 2. Wuntschek Tomas, 3. Mark Mario.

ŠOLARJI II

1. Tomič Robert, 2. Blajs Ernst, 3. Ramusch Dieter.

MLADINCI I

Dekleta: 1. Kužnik Brigita, 2. Cvelj Martina.

Fantje: 1. Marko Günter, 2. Cvelj Janez, 3. Wriesnig Klemens.

MLADINCI II

1. Jenšac Hermann, 2. Opetnik Jurij, 3. Trampusch Peter.

SPLOŠNI

Dekleta: 1. Cvelj Bernadetka, 2. Mlinar Anica, 3. Dobajc Silvija.

Fantje: 1. Golavčnik Fric, 2. Krean Anton, 3. Wenig Karl.

STAREJŠI

1. Wriesnig Franc, 2. Uršič Dominik, 3. Burghard Georg.

NAJBOLJLŠA DNEVA

1. Krean Anton, 2. Golavčnik Fric, 3. Marko Günter.

K-S

Naš športni reporter

Jurij Perč

V ponedeljek zvečer je žaloval Celovec, je žalovala domala vsa Koroška. Avstrijski rekordni hokejski prvak KAC je v zadnji in odločilni tekmi izgubil proti VEU Feldkirch. Avstrijski hokejski prvak 1982 je s tem po-

venski atletski klub. Slovenska enajsterica si je v prvi polovici prvenstva priborila odlično 5. mesto na lestvici. Odlično zaradi tega, ker SAK zaostaja za vodečim moštvom le za eno samo točko.

tekmo. Mislím, da ni treba razlagati na dolgo in široko, kaj moštvo v pomladanskem delu prvenstva pričakuje — koroška liga vabi; toda vsi igralci se zavedajo, da je pot v višji razred težavna in naporna. Slovenski nogometaši bodo dali od sebe gotovo vse, kar bo v njihovih močeh.

Preglavice pa Slovenskemu atletskemu klubu že dalj časa delajo finance. Že večkrat smo poročali, da je SAK v hudih finančnih stiskah. Pri Zvezi slovenskih zadrug v Celovcu smo v ta namen odprli konto pod šifro „1000 x 200“. Dragi bralci našega lista, naprošamo vas, da Slovenskemu atletskemu klubu pomagate iz finančne zagate. Od nas vseh je odvisno, ali bo naš edini slovenski nogometni klub, ki je doslej bila tako uspešna. Tekmovanja, priprave, oprema, prevoz — vse to stane ogromno denarja. Slovenski atletski klub mora plačevati tudi najemnino za Košatovo igrišče. Ponovno in iskreno Vas prosimo, da pomagate našemu nogometnemu klubu! Prav lepo se zahvaljujem vsem, ki so svojo podporo že prenakazali in prepričan sem, da tudi vam Slovenski atletski klub ni deseta briga.

Pred začetkom nogometne sezone 1981/82 je koroško časopisje sililo SAK v vlogo favorita. Toda Slovenski atletski klub se zaradi tega ni pustil spraviti iz ravnovesja in je s solidnimi tekmami dosegel to, kar je pravzaprav hotel — pripraviti dobro izhodišče za drugi del nogometnega prvenstva. In to je slovenskemu moštvo vsekakor uspelo.

Nogometaši so imeli letošnje priprave v Umagu, sedaj, ko so se vrnili, pa imajo tedensko dva treninga in vsaj eno prijateljsko

Prosimo za podporo

stalo moštvo iz „Ksiberge“. Tudi navijači, bilo jih je nad 5500, niso mogli pripomoči k zmagi KAC. S to tekmo se je končalo avstrijsko hokejsko prvenstvo.

Spet je zaživel nogomet. Moštva se že temeljito pripravljajo na tekovanja, enajsterice avstrijske I. divizije že nadaljujejo s prvenstvom, že tekmujejo za naslov avstrijskega prvaka, druge spet se z vso močjo borijo proti izpadu iz najvišje nogometne lige.

Konec meseca marca pa se bo lotil „lova na točke“ tudi Slo-

Smučarski skoki

Zahomčan Paul Erat zmagovalec

V nedeljo so na skakalnici Satnitz v Celovcu zaključili letošnje smučarske skoke za mladinski pokal.

Na 80-metrski skakalnici se je pomerilo 112 mladincev iz celotne Avstrije. Kljub izredno veliki konkurenci sta Zahomčana Paul Erat in Franci Wiegele zasedla 2. in 3. mesto. Paul Erat je postal s tem uspehom v skupnem seštevku vseh prireditev v sklopu Avstrijskega mladinskega pokala prvak Avstrijskega mladinskega pokala 1981/82. Rezultati nedeljskih skokov:

1. Harald Radlauer (Štajerska) (82,5 m, 84 m; 251,8 točk)	
2. Paul Erat (Zahomc) (81 m, 82 m; 245,7 točk)	
3. Franci Wiegele (Zahomc) (80 m, 80 m; 238,4 točk)	S-K

Slovenski šahisti

Pretekli teden sta naši slovenski šahovski moštvi Slovensko športno društvo in SŠK Obir odigrali vsako po eno prvenstveno tekmo.

Slovensko športno društvo, ki v letošnji sezoni še ni izgubilo tekme, je nastopilo v Liebenfelsu: tudi moštvo iz Liebenfelsa v letošnji sezoni še ni izgubilo tekme. Kljub zmagi Ivana in Jožeta Lukana je slovensko moštvo izgubilo to tekmo z (2:4). Moštvo zaseda trenutno 6. mesto (z eno tekmo manj) in ima še vedno dobre možnosti, da osvoji prvo mesto, kajti kljub porazu zaostanek za prvimi še ni prevelik. SŠK Obir je nastopil doma proti ASK Celovec in je zmagalo s 3,5 proti 1,5. Točke za Obir so dosegli: J. Polanšek (0,5), Ramaš (1), Jammer (1) in Haller (1). Obirčani zasedajo trenutno 4. mesto.

S-K

Akcija „1000 x 200“
Zveza slovenskih zadrug
Kto. štev. 33472